

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 15 (375) • Joi 16 aprilie 1970 • 16 pagini — 1 leu

Asocierea și cooperarea — forme superioare de organizare a forțelor de producție în agricultură

Ing. Gheorghe PASCU

director
în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Perfecționarea continuă a activității cooperativei agricole de producție, sarcină stabilită prin documente de partid și de stat, reprezintă un amplu proces care se desfășoară în toate domeniile de activitate din acest important sector al agriculturii noastre socialiste.

Una din căile importante prin care se poate ajunge la împlinirea acestui deziderat o constituie intensificarea acțiunilor și activităților intercooperatiste. În raportul prezentat la cel de al X-lea Congres al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu aprecia că „trebuie să acționăm pentru dezvoltarea formelor de asociere intercooperatistă, pentru crearea pe această cale a unor întreprinderi de furaje, de creștere și îngrijire a animalelor, de producere a semințelor și prelucrarea produselor agricole, îndeosebi de conserve, precum și pentru organizarea unor activități industriale necesare producției agricole”. Această verigă organizatorică constituie o necesitate obiectivă a etapei actuale, o cerință primordială în dezvoltarea în continuare a agriculturii cooperatiste.

Prin constituirea asociațiilor intercooperatiste se creează premisele necesare pentru concentrarea producției în mari unități de tip industrial, care să permită introducerea tehnologiilor moderne și o dotare tehnică corespunzătoare.

Această formă de organizare permite, de asemenea, adâncirea procesului de specializare a producției, atât în întreprinderile intercooperatiste, cât și în cooperativele agricole care se asociază. Se asigură, totodată, o mai rațională și mai eficientă folosire a fondurilor investite, atât a celor alocate de către cooperative cât și a creditelor acordate de stat. O dată cu intrarea în asociație a unor cooperative consolidate, alături de alte cooperative mai slabe, se realizează un sistem organizat de întraajutorare activă, bazat pe cointerese economice, care are drept rezultat ridicarea unităților rămase în urmă la nivelul celor dezvoltate și, în ansamblu, a tuturor cooperativei.

Pornindu-se de la aceste considerente, în ultima vreme se întreprind ample acțiuni pentru organizarea de asociații intercooperatiste de producție sau de prelucrare și valorificare a produselor agricole. Un număr însemnat de cooperative agricole și-au construit prin asociere, din fonduri proprii de investiții și pe bază de credite, importante obiective economice, de mare capacitate de producție: sere industriale legumicole, îngrășătorii de animale, complexe de creștere și uscătorii de furaje etc.

Începutul este, desigur, bun, mai ales acolo unde organele agricole se preocupă în mod susținut de această problemă. Constituirea unor noi asociații este în plină desfășurare. Ni se pare, de aceea, nimerit să semnalăm unele aspecte de care trebuie să se țină seama în această perioadă.

Trebuie astfel să se înțeleagă, de la bun început, că odată asociația înființată, hotărâtoare este activitatea ce se desfășoară după darea în folosință a obiectivului realizat. S-au ivit, astfel, cazuri, mai cu seamă în anii trecuți, când asociațiile înființate, insuficient fundamentate din punct de vedere al posibi-

lităților de funcționare, au existat doar cu numele. Considerăm, de aceea, necesar ca înainte de a se lua hotărârea de asociere și a se da cuvenita aprobare, să se facă o foarte temeinică analiză asupra posibilităților de a se asigura activitatea de producție a acestora. De pildă, pentru asociațiile intercooperatiste de producție zootehnică, una din condițiile hotărâtoare este procurarea furajelor. Aceasta presupune, ca fiecare din cooperativele care se asociază să participe cu anumite cantități de concentrate, astfel încât furajele să fie asigurate permanent și în mod cert. În principiu, cooperativele trebuie să livreze concentratele cultivate, întreprinderea intercooperatistă primind, în schimb, în proporții corespunzătoare, furajele combinate necesare.

O altă condiție a viabilității unei asociații zootehnice o constituie asigurarea animalelor necesare pentru întreaga capacitate de producție a întreprinderii și la termenele cerute de tehnologia respectivă. Este vorba, în special de îngrășătoarele de taurine și de miei.

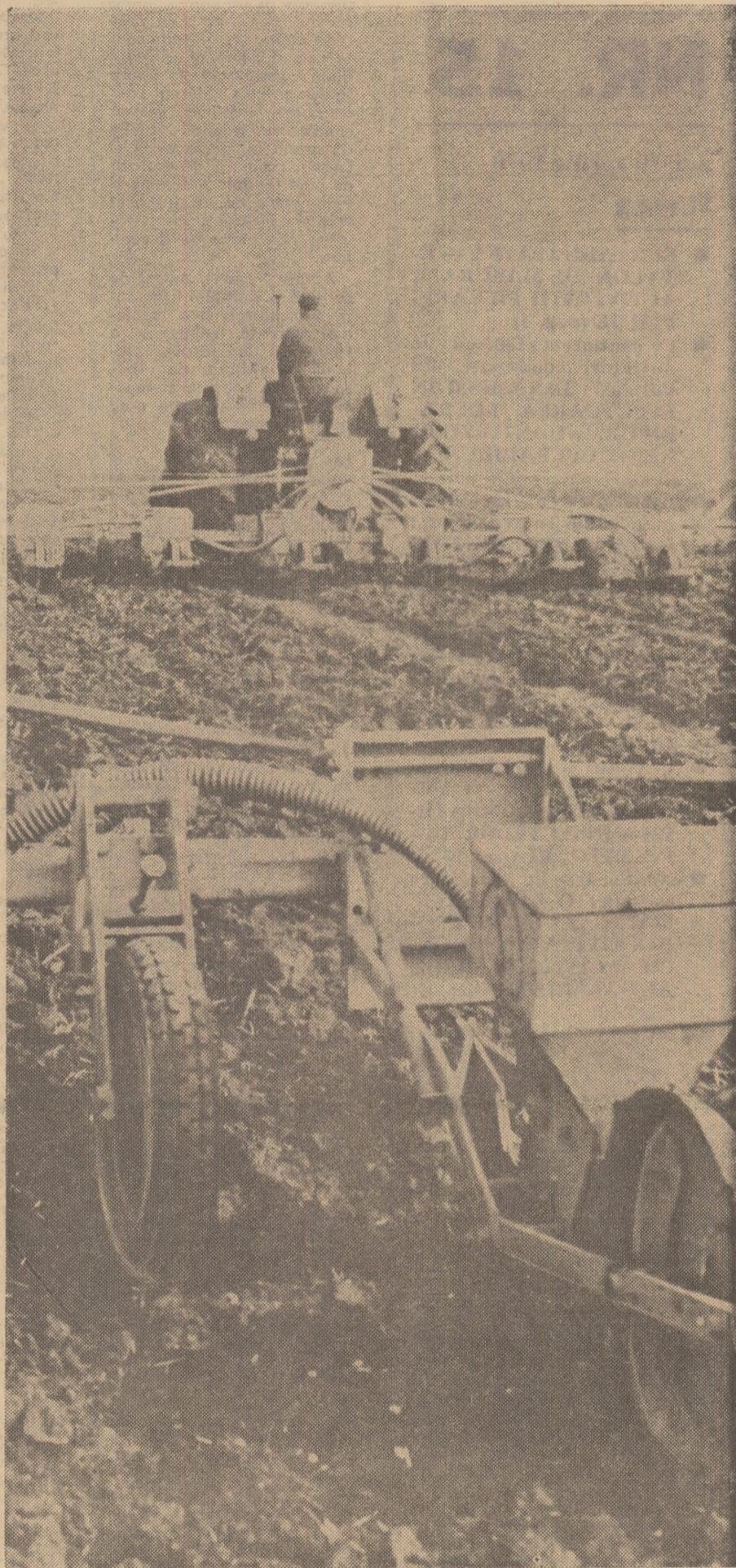
Aceeași atenție se cere acordată acestei probleme în asociațiile intercooperatiste pentru sortarea, condiționarea și valorificarea, prelucrarea sau depozitarea produselor hortiviticole. Cantitățile și sortimentul de produse pe specii și soiuri trebuie să corespundă destinației produselor și capacității de producție a instalațiilor, acestea la rândul lor stabilindu-se în funcție de posibilitățile cooperativei asociate.

Deși în majoritatea cazurilor direcțiile agricole și uniunile județene ale cooperativei agricole au dovedit spirit de răspundere în propunerile făcute pentru constituirea asociațiilor, este necesar ca, în continuare, să se întocmească pentru fiecare caz în parte, un temeinic studiu din care să rezulte că sînt asigurate în totalitate condițiile ce-

(Continuare în pag. a 4-a)

În sudul țării, temperaturile din sol în continuă creștere au determinat declanșarea unei noi lucrări: însămînțarea porumbului. Urmărind să se încadreze în limitele perioadei optime, cooperatorii din Ciocănești, județul Ialomița, au și semănat peste 200 de hectare

Foto: C. DUMITRU

ÎN ACEST NUMĂR:

● Pag. a 2-a

LENIN ȘI PROBLEMA AGRARĂ — de prof. univ. dr. Ion Bulborea, prodecan al Facultății de filozofie — Universitatea București

● Pag. a 3-a

DIRECȚIA AGRICOLĂ LA LUCRU — Convorbire cu ing. Dumitru Găină, directorul Direcției agricole județene Bacău

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 15

Joi, 16 aprilie 1970

SUMAR

- **RENTABILITATEA — ETALON DE MASURĂ A ACTIVITĂȚII FIECĂREI FERME** (pag. 4)
- **Pe șantierele fabricii de nutrețuri combinate din Călărași: DINAMISM ÎN EFECTUAREA LUCRĂRIILOR, NU ÎNTĂZIERI NERECUPERABILE** (pag. 6)
- **Generalizarea metodelor industriale în avicultură: BAZA DE SPORIRE IMEDIATĂ A PRODUCȚIEI DE OUA ȘI CARNE** (pag. 7)
- **Programul național de îmbunătățiri funciare — în atenția specialiștilor: RESURSELE JUDEȚULUI OLT, FOLOSITE DIN PLIN** (pag. 8)
- **Cuvântul specialistului: ORGANIZAREA CAMPANIEI DE COMBATERE A INSECTELOR DEFOLIATOARE** (pag. 9)
- **Noul sistem de salarizare asigură: O CORELAȚIE MAI JUSTĂ ÎNTRE PRODUCTIVITATEA MUNCII ȘI CÎȘTIGUL MEDIU AL SALARIAȚILOR;** (pag. 10)
- **La I.V.C. Teleorman: MAXIMĂ GRIJĂ PENTRU EFICIENȚA ECONOMICĂ A ACTIVITĂȚII** (pag. 11)
- **ABSOLVENTII LA LUCRU** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Prof. dr. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN; Ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1, Oficiul poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile postale, prin factorii postali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Caso Științei”.

40 000

CENTENARUL NAȘTERII LUI V. I. LENIN

LENIN ȘI PROBLEMA AGRARĂ

Prof. univ. dr. ION BULBOREA

prodecan
al Facultății de filozofie — Universitatea București

La 22 aprilie anul acesta se împlinesc 100 de ani de la nașterea genialului gânditor al proletariatului, Vladimir Ilici Lenin. Numele său se pronunță astăzi cu stimă și devoțiune pe toate meridianele globului. El și-a închinat întreaga viață și activitate idealului de dreptate și libertate, luptei pentru edificarea unei orânduiri capabile să înalțe omul la nivelul demnității sale de ființă cugetătoare. În opera sa își găsește dezvoltarea creatoare învățătura clasei muncitoare, a cărei temelie de granit au pus-o Marx și Engels. Lenin a generalizat pe plan teoretic procesele și fenomenele noi, a formulat teze și concluzii corespunzătoare noii etape de dezvoltare.

Apărut într-un moment de cotitură a dezvoltării mișcării muncitorești și a ideologiei marxiste, leninismul a trebuit să dea răspuns problemelor ridicate de viață, să explice procese și fenomene economice care n-au putut să stea în atenția lui Marx și Engels. Opera lui Lenin, sub multiplele sale valențe, este o dovadă incontestabilă că ideologia clasei muncitoare nu este o doctrină închisă, încorsată de dogme și canoane, ci o învățătură de largă respirație, receptivă la fenomenele și noile descoperiri ale științei economice și social-filozofice, o învățătură vie care alimentează continuu creativitatea, spiritul inovator în teoria și practica construcției socialiste.

În numeroasele scrieri ale lui Lenin sînt dezbătute problemele cardinale ale epocii, sînt emise soluții pentru orientarea luptei maselor, a partidului clasei muncitoare împotriva oricărei exploatare. Nu elaborarea unui sistem categorial izvorit din simple abstracții, ci făurirea unei concepții pe baza studierii atente, meticuloase și competente a realităților a fost preocuparea marelui titan al gândirii proletare. Lenin a creat o teorie nouă a imperialismului, ca ultim stadiu al capitalismului, a pus bazele teoretice ale e-

conomiei politice a socialismului.

Una din temele centrale ale preocupărilor teoretice de însemnătate practică deosebită ale lui Lenin a fost problema agrară. Și nu întâmplător, deoarece socialismul în concepția sa presupune victoria relațiilor de producție noi în întreaga economie, iar aceasta nu putea fi decât opera întregului popor, sub conducerea partidului clasei muncitoare. Construirea noii societăți presupune restructurări radicale, atât în industrie cit și în agricultură, așezarea pe baze noi a economiei și culturii în ansamblul lor.

Principiul suprem al noii puteri, al diciturii proletariatului, sublinia Lenin, este alianța clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, alianță care se consolidează în focul luptei pentru socialism.

Pe baza unei profunde analize a realităților concrete istorice, Lenin a elaborat politica partidului față de țărănimie, dezvoltînd uriașul potențial revoluționar al acestei clase. În același timp, a atras atenția asupra faptului că țărănimia, în condițiile regimului capitalist, nu este omogenă, ci alcătuită din straturi sociale diferite și, de aceea, trebuie multă suplețe și elasticitate în politica de atragere a ei alături de proletariat.

Pornind de la indicațiile lui Marx și Engels asupra problemei agrare, de la studierea faptelor, Lenin a alcătuit cunoscutul plan cooperatist, care sintetizează principiile transformării socialiste a agriculturii. Lenin atrăgea atenția asupra complexității și dificultăților în procesul de trecere a țărănimii de la gospodăria mică, bazată pe proprietatea privată, la marea gospodărie socialistă, clădită pe proprietatea obstească asupra mijloacelor de producție. Reliefind însemnă-

tatea așezării agriculturii pe noi baze, Lenin sublinia că „o orînduire în care există cooperatori civilizați, în condițiile proprietății sociale asupra mijloacelor de producție, în condițiile victoriei de clasă a proletariatului asupra burgheziei, este însăși orînduirea socialismului” (Despre cooperatie).

Transpunînd în viață planul cooperatist al lui Lenin, Partidul Comunist Român a organizat opera de transformare socialistă a agriculturii, ținînd seama de condițiile specifice ale țării, de necesitatea întăririi alianței muncitorești-țărănești. Comunitatea de interese dintre cele două clase s-a consolidat în lupta pentru lichidarea definitivă a exploatareii, pentru făurirea orînduirii socialiste. În această operă de mare răspundere, partidul nostru a aplicat cu fidelitate principiul leninist al uniunii țărănilor muncitori în unități agricole socialiste pe baza liberului consimțămînt, acordînd atenție formelor celor mai accesibile de trecere la noua fază de organizare economică. Totodată, a fost acordat un puternic sprijin din partea statului țărănimii, sub multiple forme: înzestrare tehnică, credite pe termen lung, cadre calificate, materiale de construcție, semînțe selecționate etc.

Încheierea cooperativizării, care, după cum se știe, a fost însoțită de creșterea producției agricole, nu înseamnă, desigur, soluționarea tuturor problemelor agriculturii ca ramură de bază a economiei. Ea oferă cadrul prielnic dezvoltării intensive și multilaterale a acestei sfere a producției materiale, modernizării sale pe baza noilor cuceriri ale științei și tehnicii. Or, aceasta nu se poate face fără dezvoltarea cu caracter industrial a însăși agriculturii.

În concepția lui Lenin, dezvoltarea agriculturii în noua orînduire nu se reduce la transformarea socialistă a relațiilor agrare, ci presupune restructurarea ei pe baze tehnice noi, capabilă să asigure nevoile economiei și ale populației. Pe baza învățăturii leniniste, Congresul al X-lea al partidului a elaborat un program de largă perspectivă, abordînd într-o concepție nouă, unitară, problemele dezvoltării agriculturii. Acest program vizează toate sectoarele producției agricole, iar transpunerea lui în viață va ridica pe o nouă treaptă agricultura socialistă, va spori contribuția sa la progresul general al țării. În acest context se înscriu și recentele măsuri hotărîte de Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c. privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului, precum și dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animale, măsuri menite să contribuie la dezvoltarea intensivă a agriculturii, la satisfacerea multiplelor cerințe ale economiei naționale.

Pentru poporul român sărbătorirea centenarului nașterii lui Lenin este un act de profund respect față de remarcabila personalitate a marelui dascăl, față de idealul pentru care a trăit și a militat el și, totodată, un prilej de a privi retrospectiv propriile realizări în anii noii puteri, de a intensifica eforturile pentru înfăptuirea societății socialiste multilateral dezvoltate — obiectiv fundamental stabilit de Congresul al X-lea al P.C.R.

„Viața și opera lui V. I. Lenin — subliniază Hotărîrea C.C. al P.C.R. privind aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin — constituie un înalt exemplu de slujire devotată a clasei muncitoare, a oamenilor muncii, de fermitate revoluționară și perspicacitate politică, de gândire cutăzătoare; el a intrat în istorie ca o personalitate remarcabilă, pasionată pentru ceea ce era nou în știința și gîndirea socială a epocii sale, cu un larg orizont de cunoaștere și înțelegere a cerințelor dezvoltării societății omenești, a progresului și civilizației”.

MICROINTERVIU

Solicitudine și operativitate

Zilele trecute s-au desfășurat lucrările Congresului al V-lea al cooperatiei de consum din țara noastră. În legătură cu hotărîrile luate ne-am adresat tovarășului Iosif POPA, viș președinte al CENTRO-COOP, care, între altele, ne-a spus: — Congresul a constatat cu satisfacție că, în ultimii ani, cooperativele de consum au continuat să-și sporească contribuția la aprovizionarea cu mărfuri a populației din mediul rural, la satisfacerea cerințelor populației cu lucrări și servicii, și la achiziționarea unui volum mai mare de produse agroalimentare. Demn de remarcat e faptul că în prezent cooperativitatea de consum realizează peste 30% din întregul volum al mărfurilor desfăcute prin comerțul socialist. Rețeaua cooperatiei de consum numără, la ora actuală, peste 28 000 de unități de desfacere cu amănuntul și de alimentație publică, peste 20 000 de unități prestatoare de servicii, 832 de brutării sătești și numeroase centre de achiziții și de prelucrare a produselor agricole.

— Ce ne puteți spune cu privire la activitatea de viitor a cooperatiei de consum care, din cîte știm, numără peste 7 milioane de membri?

— Aplicînd în viață indicațiile de o excepțională importanță, date la Congres, personal de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, organizațiile noastre vor răspunde cu o grijă sporită în munca de îmbunătățire a aprovizionării cu mărfuri a populației de la sate, potrivit ridicării necitate a standardului de viață și creșterii exigențelor țărănimii.

— În anii viitorului cincinal, volumul desfacerilor prin unitățile noastre va trebui să crească într-un ritm mediu anual de 5,8—6%. Valoarea mărfurilor ce se vor vinde prin rețeaua cooperatiei de consum

va fi cu 44—46 miliarde lei mai mare față de cea realizată în perioada 1966—1970.

— În următorii cinci ani, volumul lucrărilor și serviciilor executate de unitățile noastre va fi de peste două ori mai mare față de cel realizat în actualul cincinal, desfășurîndu-se o acțiune susținută pentru introducerea unor noi profile de lucrări, îndeosebi în construcții, întreținerea și

repararea locuințelor, mobilelor, articolelor mecanice și electrice. De asemenea, volumul activității de contractări — achiziții va crește continuu. În zonele de deal și de munte neocooperativizate, unitățile noastre vor sprijini pe producători în creșterea animalelor, dezvoltarea pomiculturii și prelucrarea produselor.

— Asigurînd îmbunătățirea permanentă a activității noastre, vom promova forme moderne de lucru, mobilizînd toate forțele de care dispunem pentru ridicarea activității unităților noastre pe o treaptă superioară, în scopul aprovizionării și deservirii populației de la sate cu maximă sollicitudină și operativitate.

— Vă mulțumim.

AI. ION

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

În perioada 7—14 aprilie 1970, vremea a fost frumoasă și călduroasă în cea mai mare parte a țării. Începînd de la 13 aprilie s-a răcit ușor, cerul s-a acoperit și s-au semnalat precipitații pe întreg teritoriul.

Temperaturile maxime din aer, înregistrate la 9 aprilie, au oscilat între 26° (la Tr. Măgurele) și 14° (la Bistrița), iar minimele, care s-au produs la 13 aprilie, au variat în general între 1° și 9°.

În scl, la adîncimea de 10 cm, temperaturile medii au intervalului au variat între 8° și 13° în Cîmpia de vest și sud a țării, și între 6° și 9° în restul zonelor agricole.

Din precipitațiile căzute pînă în dimineața zilei de 15 aprilie s-au însumat, în general, 10—30 mm. În cea mai mare parte a Banatului, în bazinele riurilor Mureș, Olt și parțial în cele ale Argeșului și Ialomiței, cantitățile de apă au ajuns pînă la 50 mm. În nordul și Vestul Olteniei au căzut precipitații mai abundente (60—80 mm), iar în sud-estul țării s-au semnalat cele mai mici cantități de apă (sub 10 mm).

Timpul probabil pentru intervalul 16—22 aprilie: Vreme rece la început, apoi în curs de încălzire ușoară.

Cerul va fi variabil, mai mult noros în a doua parte a intervalului, cînd vor cădea ploi temporare și sub formă de averse. Izolat, la începutul intervalului, în zona de munte și în nordul țării se va semnala lapoviță și ninsoare.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între —2° și 8°, iar maximele între 8° și 18°, local mai ridicate.

ÎN ACTUALITATE

- INCHEIEREA ÎNSĂMINȚĂRII CULTURILOR DIN EPOCA I
- SEMANATUL PORUMBULUI, CU TOATĂ INTENSITATEA
- PLANTAREA ȘI ÎNSĂMINȚAREA LEGUMELOR ÎN SOLARI ȘI ÎN CÎMP
- LUCRĂRI SPECIFICE ÎN LIVEZI ȘI VII

Vremea relativ bună din ultima săptămână a permis unităților agricole să intensifice lucrările în câmp. Ca urmare, pînă la 11 aprilie însămînțarea culturilor din epoca I a fost terminată în majoritatea județelor din zonele I și II și s-a realizat, în medie, în proporție de 42 la sută în cele din zona a III-a.

Teleconferința care a avut loc în această săptămână la Ministerul Agriculturii și Silviculturii a semnalat însă și unele rămîineri în urmă. Mai sînt, astfel, de arat suprafețe însemnate în județele Arad, Timiș, Bihor, Teleorman, Caraș-Severin, Gorj, Botoșani, Mehedinți, Vaslui, Bacău, Vilcea și aproape în toate județele din zona a III-a. Semănatul mazării, este întîrziat în cooperativele agricole din Arad, Argeș, Harghita, Sălaj, Cluj, Brașov, Maramureș.

Se consideră necesară terminarea cu cea mai mare urgență a însămînțării sfeclei de zahăr și a florii-soarelui. La prima cultură, această indicație privește mai cu seamă unitățile din județele Timiș, Arad, Bihor, Prahova, Neamț, Iași, precum și toate cele situate în zona a III-a. La floarea-soarelui, rămase în urmă la semănat sînt cooperativele agricole din vestul țării.

Semănatul porumbului trebuie să intre în aceste zile în primul plan al preocupărilor unităților agricole. Lucrarea a început mai bine în județele Ilfov și Teleorman. Ea trebuie să se desfășoare însă cu toată intensitatea peste tot unde temperatura solului a ajuns la limitele necesare.

În legumicultură, se suprapun acum acțiuni diverse. La cîteva din ele sînt necesare măsuri eficiente pentru urgentarea lucrărilor. Este vorba, în primul rînd, de însămînțarea și plantarea cepei, din arpagic și din sîmînță unde sînt serioase rămîineri în urmă.

Este, de asemenea, cu totul nesatisfăcător ritmul în care se asigură suprafețele de legume-verdețuri. Întîrzierile constatate în județele Teleorman, Ilfov, Ialomița, Timiș, Prahova, Vilcea, Vaslui, Sălaj, Cluj, Mureș, Covasna, Harghita, Bistrița, Maramureș, Suceava sînt cu totul nejustificate.

În ceea ce privește plantarea cartofilor timpurii și de vară, suprafețele au fost realizate și depășite în majoritatea județelor din zonele I și a II-a precum și în Satu Mare și Harghita, din zona a III-a. Sub media zonei se situează însă unitățile din județele Olt, Ilfov, Timiș, Vilcea, Bacău, Vaslui, Botoșani, Sălaj, Cluj, Mureș, Brașov, Covasna, Suceava. În plină desfășurare este și plantatul cartofilor de toamnă.

Construirea solarilor se va încheia necondiționat în această săptămînă.

Plantările în solari, în plină desfășurare, vor continua în ritm intens luîndu-se toate măsurile pentru preîntîmpinarea eventualelor pierderi ce le-ar putea pricinui scăderea temperaturilor.

În pomicultură în primele zile ale săptămînii, acolo unde nu a pornit vegetația, se va termina plantatul pomilor, acțiune care s-a realizat pe suprafețe mici în județele Cluj, Galați, Gorj, Harghita, Maramureș, Vilcea, Vrancea. Nesatisfăcător se desfășoară și plantatul arbuștilor fructiferi. În toate livezile este necesară executarea arăturilor și, concomitent, fertilizarea solului, în zilele ce urmează, mai ales în sudul țării, se vor lua măsuri pentru combaterea brumelor și înghețurilor tîrzii.

În viticultură tăiatul și legatul viței de vie se vor termina pînă la sfîrșitul săptămînii. Se vor impulsiona, de asemenea, arăturile și sapa mare. Altoirea viței de vie va trebui încheiată în următoarele zile.

Harta reprezintă situația însămînțărilor de primăvară (culturile din prima epocă, plus floarea-soarelui) la cooperativele agricole de producție, potrivit datelor centralizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii la sfîrșitul săptămînii trecute. Cifrele exprimă procentul suprafețelor semănate în cadrul județelor grupate în cele trei zone cu condiții pedo-climatice relativ similare.

Calitatea lucrărilor este una din condițiile esențiale ale obținerii unor producții mari de cartof. Membrii cooperativei agricole din Săcele, județul Brașov, îi acordă toată atenția

Foto I. BRAGHES

— *Încadrat, pe baza condițiilor pedo-climatice ce îi sînt specifice, în zona a doua, județul Bacău a obținut, în această primăvară, o serie de rezultate care îl situează, în cele mai multe domenii, în fruntea județelor cu caracteristici similare. Prin ce mijloace credeți că s-a reușit acest lucru?*

— Noua formă de organizare a direcțiilor agricole asigură folosirea cu eficiență deosebită a specialiștilor cărora li s-au repartizat sarcini precise, țînîndu-se seama că desfășurarea lucrărilor de primăvară se suprapune cu activitatea legată de repartizarea sarcinilor planului cincinal, cu aplicarea măsurilor stabilite de cele două programe naționale recent aprobate, cu analiza economică financiară a activității cooperativei agricole.

O primă atenție s-a dat, desigur, lucrărilor legate de campania agricolă de primăvară. Ca urmare, o bună parte din specialiștii din cadrul direcției, au fost repartizați pe grupe de cooperative, corespunzător cu raza de activitate a celor 7 I.M.A. din județ. Păstrînd această permanentă legătură cu terenul, specialiștii repartizați pe centre de comună au putut interveni cu promptitudine în situațiile mai dificile.

— *Care sînt, în prezent, rezultatele acestei activități de îndrumare și control?*

— Întreținerea ogoarelor de toamnă și însămînțarea culturilor din epoca I, inclusiv floarea-soarelui, s-au încheiat la timp, încă în jurul datei de 11 aprilie. Este adevărat că nu s-a făcut încă totul în ceea ce privește folosirea capacității de lucru a tractoarelor și atelelor. Viteza zilnică planificată nu s-a atins decît în jurul datei de 10 aprilie — la șes — și s-a menținut numai la 90% în zona de deal. S-au luat însă măsuri pentru ca odată cu începerea însămînțării porumbului situația să fie remediată. Merită subliniat faptul că, în zona de deal, la cooperativele din Glăvănești, Căbești, Frumușelu, care în alți ani dădeau probleme mai cu seamă cînd era vorba de respectarea epocii optime, de data aceasta arăturile și însămînțările s-au terminat mai devreme chiar decît în zona de șes. S-a simțit aici intervenția promptă a inginerilor șefi (Ion Anghel de la Glăvănești, C-tin Mihalcea de la Căbești etc), care au înțeles pe deplin noile răspunderi ce le revin în funcția pe care o îndeplinesc. De altfel, în majoritatea cooperativei din județ, inginerii șefi au trecut cu succes examenul acestei campanii agricole, acționînd cu răspundere, operativ și eficient.

— *A acționat în această primăvară și un alt element nou: secția de mecanizare. Cum puteți caracteriza aportul ei la deservirea tehnică a cooperativei agricole?*

— Ea deosebit de eficient. S-a realizat în acest fel o repartizare mai judicioasă a tractoarelor și mașinilor agricole, organizîndu-se secții în fiecare cooperativă agricolă. În cooperativele agricole Lozincea și Dealul Perjușii, de pildă, deservite fiecare de cîte o secție de mecanizare, însămînțarea

— *Noul stil de muncă s-a imprimat și instituțiilor din subordinea direcției județene?*

— Fără îndoială. Astfel, laboratorul pentru controlul semințelor a trecut la acțiuni concrete, specialiștii luînd parte efectiv la organizarea și însămînțarea loturilor semincere din cadrul unităților. Deși laboratorul de agrochimie este acum în curs de organizare, specialiștii lui au sprijinit efectiv unitățile în vederea realizării unei fertilizări cît mai rațională. Folosînd

800 de cooperatori pentru aplicarea corectă a tăierilor în vii. Alți 50 de specialiști de la inspectoratul județean I.A.S., din întreprinderile agricole de stat și fermele acestora au acordat asistență tehnică în timpul plantărilor și a diverselor lucrări în vie, și vor continua activitatea în timpul însămînțării soiei și porumbului.

— *Pentru cuprinderea celorlalte acțiuni ale acestei perioade, cum au fost folosite forțele de care dispune acum direcția agricolă?*

— Încredînd în coordonarea fiecărei acțiuni unor colective formate din cadre de la direcția agricolă și din celelalte instituții cu caracter agricol din județ. Trebuie subliniat că în toate acțiunile importante ce se desfășoară în cooperativele agricole este folosită la maximum experiența cîștigată în județul nostru de întreprinderile agricole de stat. Specialiștii din I.A.S., bunăoară, fac și ei parte din colectivele care se ocupă în prezent cu rentabilizarea cooperativei slab dezvoltate. Tot cu ajutorul acestora, se concretizează acum o serie de măsuri de ridicare a nivelului zootehniei în C.A.P. S-a stabilit astfel un plan cu inspectoratul I.A.S. în direcția reorganizării sectorului avicol după modelul I.A.S. Avicola-Bacău și prin cooperare cu aceasta și pentru reorganizarea sectorului porcîn, utilizînd experiența I.A.S. Răcăciuni.

Este limpede că actuala formă de organizare a direcției agricole ne-a permis folosirea în mod judicios a forțelor de care dispunem. S-a reușit, astfel, poate pentru prima oară, ca în plină campanie agricolă, să evităm unilateralitatea în preocupări și să cuprindem în ansamblu problemele agriculturii județului. Fără îndoială, sîntem încă la început. Continua îmbunătățire a stilului de muncă este o sarcină permanentă în fața fiecărui lucrător din cadrul direcției noastre agricole.

Interviu consemnat de ing. Sonia DIRADURIAN

DIRECȚIA AGRICOLĂ LA LUCRU

În județul Bacău, preocupări multiple. În centrul lor: ÎNSĂMINȚĂRILE DE PRIMĂVARĂ

A găsi momentul potrivit pentru o discuție cu specialiștii Direcției agricole a județului Bacău nu este un lucru ușor în aceste zile: însămînțările de primăvară sînt în plină desfășurare, în unități se inițiază și se concretizează multiple acțiuni de maximă importanță economică și, firesc, aproape toate le reclamă prezența în afara birourilor. Paralel însă cu lucrările operative, în câmp, se cer eforturi susținute și pentru desfășurarea, pe unități, a indicatorilor din planul pe anul 1971 și pe întregul cincinal, amplă lucrare ce implică muncă de concepție, cunoașterea realității și un mare volum de calcule de mare exactitate. De aceea seara, sediul direcției se animă și activitatea continuă pînă la ore tîrzii. La un asemenea timp abia l-am putut aborda pe inginerul Dumitru GĂINA, directorul direcției agricole județene Bacău.

culturilor din prima epocă s-a terminat cu 5 zile mai devreme decît în anul trecut, cînd exista aci o singură brigadă de tractoare. Au dispărut, totodată numeroasele discuții de arbitraj asupra calității, care se purtau înainte la nivelul județului. Acum, inginerii șefi urmăresc cu seriozitate respectarea cerințelor calitativ și impun, acolo unde este cazul, refacerea lucrărilor. Vom urmări ca această exigență să se manifeste și mai pregnant în timpul însămînțării porumbului.

același sistem de repartizare pe grupe de comune, inginerii și tehnicienii oficiului de îmbunătățiri funciare acordă asistență tehnică necesară amenajării pentru irigații, pe plan local, a 1 500 ha și pentru realizarea celor 800 ha de vie în curs de plantare în această primăvară. La multiplele acțiuni de îndrumare și sprijin a unităților cooperatiste din județ au fost antrenați, totodată, cercetătorii și specialiștii din întreprinderile agricole de stat. Stațiunea viticolă Odobești a asigurat instruirea a peste

N. R. În cadrul acestei rubrici, se vor publica în continuare articole avînd ca temă stilul de muncă al direcțiilor agricole județene. Solicităm pe această cale cititorilor noștri să contribuie la alcătuirea rubricii prin articole cît mai variate — de experiență, de opinii sau în care să se sesizeze anumite aspecte — precum și prin sugestii privind problemele ce vor trebui abordate în viitor.

Întreprinderea agricolă de stat Iancu Jianu din județul Olt, fiind situată în zona de deal, are un pronunțat profil pomicol. Din cele opt ferme existente anul trecut, șase sînt mixte — pomi și vie, sau culturi de cîmp și pomi — o fermă specializată în creșterea și îngrășarea porcilor în circuit închis și alta pomicolă. Această îmbinare a avut drept scop armonizarea procesului de muncă cu condițiile naturale. În vederea optimizării activității întreprinderii.

Rezultatele anului trecut nu reflectă însă o situație deloc satisfăcătoare. Nerealizarea producțiilor planificate a făcut imposibilă respectarea sarcinilor de livrare, lucru ce a condus la diminuarea veniturilor. Depășirea cheltuielilor admise, la toate fermele, a înrăutățit și mai mult situația generală a întreprinderii. Astfel, la finele anului, beneficiul planificat nu se realizase decît în proporție de 12 la sută: în loc de 548 000 lei, la acest capitol s-au consemnat doar 64 000 lei.

Cu toate că bilanțul întreprinderii a fost pozitiv, nerealizarea beneficiului planificat poate fi apreciată ca abatere de la disciplina de plan. La repartizarea sarcinilor s-au avut în vedere condițiile reale din fiecare fermă. Astfel, cinci dintre ele au fost prevăzute cu beneficii, iar trei — cu pierderi. La sfîrșitul anului din cele cinci ferme planificate cu beneficii doar una — nr. 6, cu profil vitipomicol — a depășit acest indicator cu 466 000 lei, ce-

RENTABILITATEA — etalon de măsură a activității fiecărei ferme

lelalte încadrîndu-se în valoarea prevăzută. În schimb, în fermele prevăzute cu pierderi, cheltuielile planificate au fost cu mult depășite. Ca urmare, ferma din Zătreni — culturi de cîmp, oi și pomi — față de 37 000 lei pierderi admise, a înregistrat 65 000 lei, cea zootehnică, de la Iancu Jianu, a dat o pierdere de 1 087 000 lei, față de 134 000 lei planificat, iar cea de a treia fermă, de la Leotești a pierdut 560 000 lei în loc de 50 000 lei cît s-a stabilit prin plan.

Dar, să analizăm cîteva din cauzele care au dat naștere la depășirea cheltuielilor de două, de nouă și respectiv, de unsprezece ori. Ferma din Leotești, la care se constată cea mai mare depășire a cheltuielilor, a realizat o producție medie la grîu de 1 000 kg față de 2 100 kg, iar la porumb, de 1 300 kg în loc de 2 300 kg cît a fost planificat.

— Acest nivel scăzut al producțiilor — spune ing. Petre ALDEA, directorul întreprinderii, se datorește, în bună măsură, faptului că ing. Marcel Mitrică, șeful fermei nu s-a ocupat îndeaproape, pe de o parte

de buna organizare a muncii în fermă (el însuși fiind navetist) și, pe de altă parte de luarea operativă a măsurilor pentru înlăturarea excesului de umiditate (băltire) pe o mare parte din suprafața fermei.

Datorită acestui fapt, recolta a fost calamitată pe 770 ha din cele 830 ha de teren arabil cît are întreaga fermă. Doar pe 60 ha recolta a fost la nivelul celei planificate. Oare pierderea, de 560 000 lei nu putea fi evitată dacă șeful fermei ar fi luat măsurile necesare de evacuare a apelor în exces? Este oare just ca la baza irosirii unor fonduri importante concretizate în sămînță, îngrășăminte, erbicide etc. să fie puse doar cauze obiective?

Și la ferma zootehnică de creștere și îngrășare a porcilor în circuit închis, Iancu Jianu, se cunosc cauzele pierderilor. Aici, nerealizarea și deci nelivrarea a 90 tone de carne de porc se datorește atît lipsei de furaje, cît și morții a 600 de porci pricinuită de boala lui Aujeszky. La acestea se mai adaugă nerealizarea planului de fătări cu 300 de porci, datorită atît nerespectării planului de montă, cît și slabei pregătiri a lucrăto-

rilor din acest sector. Lărgind sfera investigației, aici găsim și alte deficiențe. La nerealizarea planului de montă și fătări pe lîngă cele ce ne-au fost declarate de însuși șeful fermei, ing. Florea STELEA, au mai contribuit cazarea animalelor în adăposturi necorespunzătoare, lipsa căldurii din maternități în anotimpul rece, a apei potabile etc. Acestea au pricinuit, de altfel, declanșarea bolii lui Aujeszky. Fără îndoială, dacă această boală ar fi fost depistată la timp, nu după două luni de la declanșare, mortalitatea ar fi fost mult mai redusă. Alți 400 de porci, a căror moarte nu este riguros atribuită vreunei cauze, dar care nu este greu de dedus chiar din cele relatate mai sus, vin să mărească pierderile admise.

Ce vor face lucrătorii fermei pentru ca situația, deloc lăudabilă, să nu se mai repete?

— „Încă de la începutul acestui an, ne asigură ing. Florea Stelea, s-au luat măsuri de înlăturare a tuturor deficiențelor. La maternități au fost montate becuri cu raze infraroșii; se respectă planul de montă (avem acum 48 de vieri); fătările prevăzute în plan pe primul trimestru au fost realizate. Am obținut, în acest interval, circa 1 500 de porci. În același timp, am depășit planul de livrare la carnea de porc cu 4,5 tone. Pînă la sfîrșitul acestui an ferma va deveni rentabilă”.

Cele afirmate, care depășesc caracterul unui angajament fiindcă sînt susținute de realizări concrete, demonstrează încă odată că această fermă are posibilitatea de a obține în acest an beneficii și nu pierderi, așa cum este planificată.

Se pune însă întrebarea. De ce nu s-au luat și anul trecut astfel de măsuri pentru a preîntîmpina pierderile amintite? Oare trecerea la furajarea diferențiată a porcilor pe categorii și vîrste, așa cum se face în prezent, prin completarea nutrețurilor din surplusul altor întreprinderi din județ nu se putea face mai de mult, înainte ca pierderile să devină atît de mari?

La înlăturarea mai operativă a deficiențelor și rezolvarea problemelor majore ale producției este chemat întregul consiliu de administrație.

C. STĂNESCU

NOUȚĂȚI

LINII DE PORUMB BOGATE ÎN LIZINĂ

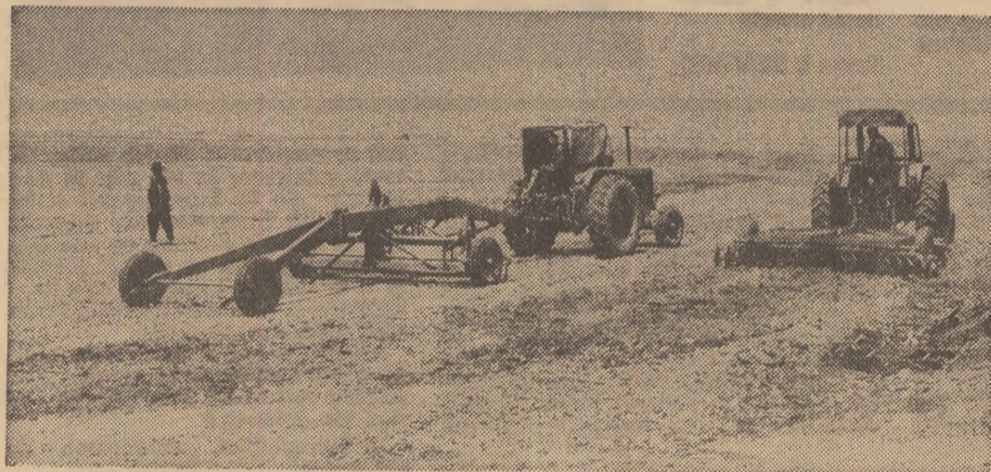
Descoperirea efectului genei opaque-2 în modificarea substanțială a calității proteinelor din endospermul bobului de porumb, cît și utilizarea practică a acestei descoperiri, au deschis largi perspective de aplicare în direcția îmbunătățirii calității hranei oamenilor și animalelor.

Lucrările începute în 1967 la Stațiunea experimentală agricolă Turda în direcția transformării unor linii consangvinizate normale în linii opaque, au condus la obținerea analogilor opaque cu un conținut superior de lizină față de forma normală. Astfel, la linia 346, forma opaque are un conținut în lizină mai mare cu 71 la sută față de forma normală (4,8 g/16 g, N față de 2,8 g/16 g N); la linia 110, s-a înregistrat un spor de 68%, la linia 339 de 41%, la linia 410 de 35%, iar la linia 111, forma opaque conține cu 29%, mai multă lizină decît forma normală.

Pe măsura obținerii primelor cantități de porumb opaque (amestec de linii consangvinizate în curs de transformare pe bază de opaque) s-au întreprins și experiențe de valorificare în hrana animalelor. Experiențele s-au efectuat pe șobolani și pul Broiler în cadrul Institutului agronomic „Dr. P. Groza” din Cluj, sub conducerea conf. Popa Octavian. Rezultatele atestă valoarea biologică mai ridicată a proteinei porumbului opaque în comparație cu cea a soiurilor și hibrizilor utilizați. Astfel, după 40 zile de experimentare greutatea medie finală a șobolanilor a fost superioară cu 66% la lotul alimentat cu porumb opaque în comparație cu loturile alimentate pe bază de porumb hibrid HD 103 și cu porumb din solul Portocaliu. Experiențele pe pul Broiler alimentat pe bază de borumb opaque au demonstrat posibilitatea obținerii unor sporuri de greutate de 27,6%, în cazul unor rații cu nivele proteice reduse (15—17%) și de 9,5% în cazul unor rații cu nivelele proteice ridicate (20—22%), normale de altfel pentru pulii Broiler. La ambele nivele proteice, consumul pentru 1 kg spor greutate vie a fost mai scăzut în cazul rațiilor cu porumb opaque, realizîndu-se o economie de 146 g în cadrul rațiilor cu nivel proteic scăzut și 320 g în cazul rațiilor cu nivel proteic ridicat.

Activitatea de ameliorare va fi îndreptată în continuare spre obținerea de noi linii consangvinizate și hibrizi opaque. Primii hibrizi simpli opaque, realizați în vara anului 1969 se vor experimenta în acest an comparativ cu formele normale, în vederea determinării capacității lor de producție. Paralel, experiențele de alimentație vor fi extinse și asupra altor specii de animale și îndeosebi pe porci.

Ing. Constantin GRECU
Stațiunea experimentală
agricolă Turda

Printre lucrările actuale se numără și cele de amenajări și reamenajări în orezării. În fotografie: la cooperativele agricole Luciu și M. Kogălniceanu, județul Ialomița, mecanizatorii efectuează nivelarea terenurilor, măsură importantă pentru asigurarea unor recolte mari și constante

ASOCIEREA ȘI COOPERAREA

(Urmare din pag. 1-a)

rute după intrarea în producție a întreprinderilor intercooperatiste.

La constituirea de asociații intercooperatiste o deosebită importanță o are stabilirea numărului optim de unități participante. Fără îndoială că el depinde, într-o măsură, de posibilitatea asigurării fondurilor necesare. Dar aceasta nu este singurul criteriu. Numărul cooperativelor care intră într-o asociație nu trebuie să fie prea mare deoarece această situație ar putea duce la dispersarea fondurilor fiecărei unități, la complicarea nejustificată a activității, constituind, în același timp, o frînă pentru adîncirea specializării cooperativelor. De regulă, aderarea unui mare număr de membri la o asociație atrage după sine un alt fenomen, negativ după părerea noastră, și anume acela ca o unitate să participe la mai multe asociații, ceea ce duce la dispersarea intereselor majore ale cooperativelor. Este necesar, de aceea, ca la stabilirea numărului de unități participante să se examineze, cu toată răspunderea scopurile urmărite prin punerea în funcțiune a obiectivelor, posibilitatea satisfacerii cerințelor care vizează etapa de după intrarea în producție și, totodată, interesele cooperativelor asociate și ale membrilor acestora.

Dimensionarea obiectivelor, amplasarea lor teritorială se vor face luîndu-se în considerare posibilitățile de extindere a capacității de producție. Terenul trebuie să permită deci execuția, cu investiții minime, a unor noi construcții, a lucrărilor de alimentare cu apă și a altor utilități.

Folosirea unor materiale de construcții din resurse locale, a forței de muncă disponibile în unități creează posibilitatea realizării obiectivelor propuse cu o investiție specifică redusă, ceea ce va contribui la diminuarea cheltuielilor după intrarea lor în producție. Bineînțeles, se cere ca, de la început, conducerea întreprinderilor intercooperatiste să fie încredințată unor specialiști de înaltă calificare, cu experiență și care să preia răspunderea încă din faza de construcție. Personalul cu rol hotărîtor în procesul de producție va fi recrutat din timp și trimis la specializare. Un program concret, cu măsuri, termene și răspunderi, întocmit pentru fiecare asociație, va asigura desfășurarea în mod organizat a întregii activități.

Alături de asociațiile intercooperatiste se dezvoltă și capătă amploare, din ce în ce mai mare, cooperarea și asocierea între unitățile de stat și cooperativele agricole de producție, sau asociațiile intercooperatiste. Organizarea asociațiilor la care participă unitățile de stat și cooperatiste are un

cîmp larg de aplicare, în marea majoritate a sectoarelor de activitate a agriculturii. Astfel de asociații se pot organiza pentru creșterea și îngrășarea animalelor, pentru condiționarea, depozitarea sau prelucrarea produselor vitipomicole, în vederea valorificării superioare a acestora. Un rol important în creșterea cantitativă și calitativă a producției de legume revine asociațiilor pentru producerea și valorificarea legumelor. Un pas hotărîtor în această direcție a fost făcut prin acțiunea de organizare a centrelor de producere a răsadurilor de legume. Un alt domeniu de asociere, care trebuie să se dezvolte în strînsă corelare cu asociațiile zootehnice, este producerea furajelor combinate și a furajului concentrat rezultat din deshidratarea lucernei.

În cadrul cooperării și asocierii dintre unitățile de stat și cele cooperatiste, fiecare din unitățile asociate se bucură de regim egal atît în ceea ce privește drepturile cît și obligațiile; dar participarea lor la construirea obiectivelor și la exploatarea acestora după intrarea în producție se realizează ținînd seama de ceea ce este specific pentru agricultura de stat și ceea cooperatistă. Astfel, avînd în vedere posibilitățile de care dispun, unitățile de stat au — în afara obligațiilor comune cu ale cooperativelor — obligații specifice: răspunderea pentru introducerea tehnologiilor celor mai corespunzătoare condițiilor concrete din fiecare asociație; asigurarea cadrelor de specialitate și instruirea personalului, de la cooperativele agricole; acordarea de asistență tehnică cooperativelor asociate în sectoarele

de producție care interesează asociația; asigurarea documentațiilor tehnico-economice necesare modernizării unor obiective de producție existente sau pentru construirea de noi obiective; repararea utilajelor mecanice și a instalațiilor etc. Cooperativele agricole, la rîndul lor, acordă tot sprijinul necesar atît în perioada de construcție cît și în activitatea de producție, prin asigurarea forței de muncă necesare.

Ținînd seama de posibilitățile multiple, reciproc avantajoase pentru ambii parteneri, în prezent se desfășoară un amplu program de cooperare între unitățile specializate pentru producția avicolă și se află în stadiu evoluat de perfecționare un asemenea program pentru creșterea și îngrășarea porcilor.

Cadrul acesta organizatoric nou — de asociere între unitățile de stat și cooperativele agricole de producție — constituie, în fapt, aplicarea în practică a uneia dintre sarcinile de prim ordin stabilite pentru unitățile de stat, încă de la înființarea acestora și anume, de a acorda sprijinul necesar agriculturii cooperatiste.

Constituirea asociațiilor intercooperatiste și a asociațiilor între unitățile de stat și cele cooperatiste reprezintă o etapă nouă, calitativ superioară, în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste.

De aceea, în fiecare județ, organele agricole sînt chemate să dea toată atenția acestor forme de activitate, asigurîndu-le, de la început, condițiile necesare realizării obiectivelor de producție și economico-financiare scontate.

ÎN LEGUMICULTURA DOLJULUI

O experiență plină de învățăminte

Județul Dolj dispune de condiții foarte favorabile practicării unei legumiculturi intensive: climă adecvată, bază materială în continuă dezvoltare, posibilități din ce în ce mai mari de irigare, legumicultori cu experiență și pasiune, o stațiune experimentală legumicolă puternică și cadre din învățământul superior gata oricând să acorde sprijin. Aceștia au fost de altfel principalii factori care au determinat extinderea, în ultimii ani, în unitățile agricole cooperatiste a culturilor legumicole și în special a culturilor protejate cu polietilenă. Anul trecut, de pildă, ele au ocupat 68 ha. Având această bază, ideea trecerii la asocierea unor cooperative pentru construirea de solarii, concentrate în complexe de 10 ha, dotate cu sere-inmulțitor și solarii încălzite pentru producerea industrială de răsad repicat în ghivece nutritive.

Au fost astfel constituite, încă din toamnă, 11 asociații de solarii, la care participă 54 de cooperative agricole, care și-au propus să cultive legume timpurii pe 115,50 ha, construind în acest scop sere-inmulțitor pe 1,10 ha, solarii încălzite pe 4,40 ha și 110 ha de solarii pentru cultură. Din valoarea totală a investițiilor necesare, care după documentațiile tehnice inițiale se estimează la 33 500 000 lei, unitățile asociate au asigurat 9 280 000 lei, restul reprezentând sume puse la dispoziție de către stat prin credite pe termen lung.

Munca pentru realizarea acestor importante obiective a început încă din luna octombrie a anului trecut când s-a identificat și stabilit amplasamentul tuturor obiectivelor. Acțiunea a fost întreprinsă de un colectiv de specialiști de la Direcția agricolă, de la Uniunea județeană a cooperativei agricole, Oficiul de fond funciar și gospodărirea apelor și de la Stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița. Într-un termen de 20 de zile, D.S.A.P.C. și O.F.F.G.A.I.F.-Craiova ne-au adaptat proiectele orientative ale I.C.P.L.F.

Prin baza de aprovizionare a cooperativei agricole din județ, cu sprijinul efectiv, direct și operativ al M.A.S. precum și al altor unități, aprovizionarea cu principalele materiale s-a făcut ritmic. Lucrările de construcții s-au executat în regie, iar cele de instalații interioare și exterioare (termice, apă, energie electrică, sudură etc.) de către unități specializate.

Activitatea de construcții a început în luna noiembrie și s-a desfășurat în condiții climatice dificile. S-a lucrat însă fără întrerupere și, prin eforturile susținute ale organelor locale și conducătorilor cooperativei asociate, obiectivele propuse au fost executate într-un timp scurt și în condiții tehnice bune.

În toată această activitate am primit sprijinul efectiv, permanent și continuu al Comitetului județean P.C.R.

Credem că este bine să subliniem câteva din acțiunile asupra cărora ne-am concentrat atenția. Astfel, de la început, s-au întocmit grafice pentru urmărirea execuției tuturor obiectivelor, punându-se accent pe elementele care prezentau o mai mare dificultate. La toate construcțiile s-a dat, astfel, atenție, nivelării terenului. La termocentrale, de pildă, s-a urmărit, în mod deosebit, felul în care s-au realizat fundația construcției, placa de acoperiș, fundația pentru cazane și pompele din centrale, instalarea cazanelor etc. La sere-inmulțitor s-a supravegheat plantatul stîlpilor, executarea centurii

- 11 asociații de sere-solar
- 115 ha de culturi acoperite

de beton și asamblarea scheletului metalic. În solariile încălzite s-a urmărit sudarea țevilor pe plăcuțele din vârful stîlpilor prefabricați din beton, iar în solariile neîncălzite elementele cheie le-au constituit asigurarea pantei necesare pentru irigație, pichetatul, executarea propilor și plantatul stîlpilor, asigurarea pantelor necesare pentru conductele de apă caldă.

Fără îndoială, lipsa de experiență în direcția unor astfel de construcții a făcut să întâmpinăm și o serie de greutăți. Le semnalăm odată cu soluțiile prin care considerăm că ele pot fi evitate și pe care le avem în vedere la dezvoltarea în continuare a acestor construcții. A reieșit, astfel, clar că obiectivele complexelor trebuie amplasate nu izolat ci în același loc, ținându-se totodată seama de asigurarea energiei electrice, a apei, de existența unor adăposturi naturale, a drumurilor de acces, de posibilitatea asigurării forței de muncă. Nu trebuie lăsată pe planul al doilea obținerea diverselor aprobări necesare pentru teren, pentru constituirea asociației, obținerea proiectului de execuție, a avizelor de carburanți și lubrifianti etc.

Bineînțeles, simpla existență a construcțiilor nu rezolvă problema producției. Fiecare asociație de solarii a fost încadrată cu un specialist cu studii superioare (horticultor sau agronom), un contabil șef și un tehnician, care au urmărit permanent realizarea investițiilor și, concomitent, rezolvarea

problemelor legate de aprovizionarea cu materiale pentru producție.

Pentru obținerea la timp a răsadurilor, la acele solarii unde centrala termică și sere-inmulțitor au fost date la timp în folosință, s-a semănat direct în sere-inmulțitor. Pentru celelalte s-a semănat în răsadnițele cooperativei agricole asociate, precum și în sere stațiunii legumicole Ișalnița.

Însămânțind la unități situate la peste 40—60 km de asociația respectivă s-au ivit unele probleme în timpul transportului răsadului în vederea repicatului. Pentru a evita orice pierdere, semănatul tomatelor s-a făcut în lădițe M 52, ceea ce ne-a ajutat foarte mult în timpul transportului. Aceasta s-a făcut în autocamioane special amenajate: acoperite cu prelate și căptușite în interior cu rogojini și paie. S-au transportat astfel 3 milioane de fire de răsad în circa 10 000 de lădițe, fără să avem nici o pierdere. Deoarece a lipsit mranța și pământul de țelină, numai 30 la sută din răsad s-a repicat în ghivece confecționate din folie de polietilenă, iar restul în strat nutritiv. Diferența a fost evidentă: în timp ce primele s-au dezvoltat normal, celelalte nu au crescut suficient, fiind lăsate pentru plantat în perioada a doua. La aceasta a contribuit însă și timpul scurt rămas de la darea în folosință a solariilor încălzite pînă la repicare, perioadă în care nu s-a putut asigura un microclimat convenabil răsadului.

Rezultă de aici că nu am avut pregătirea la timp nici personalul pe care îl folosim în prezent la centralele termice. Se impune ca pe viitor, personalul de deservire a centralelor termice să fie pregătit înainte de darea în folosință a unor asemenea obiective. Asigurarea din vară-toamnă a mranței și a pământului de țelină, procurarea mașinilor de confecționat ghivece nutritive și a turbei necesare, asigurarea combustibilului necesar funcționării centralelor termice pe o perioadă de timp mai mare și mai ales pe timp neprielnic, completează măsurile ce concurează la desfășurarea normală a procesului de producere a răsadului necesar sere-solar. În acest scop, documentațiile tehnice — cerute prin reglementările în vigoare — trebuie depuse cu cel puțin șase luni înainte de termenul planificat de dare în funcțiune a obiectivelor.

Pe măsură ce răsadul de tomate este plantat la loc definitiv, spațiul rămas va fi folosit pentru a realiza culturi forțate și a asigura astfel o eficiență economică sporită. Urmărindu-se cheltuielile înregistrate pînă acum, a rezultat că costul unui fir de răsad produs la stațiunea legumicolă Ișalnița cit și în cooperativele agricole de producție asociate se ridică la 0,05 lei pînă la data repicării, ceea ce înseamnă circa 3 000 lei/ha.

Pe viitor, prin producerea acestor răsaduri în construcțiile special destinate lor, asemenea costuri vor fi, desigur, mult reduse.

Ing. Ion MAZILU
director adjunt
la Direcția agricolă
a județului Dolj

Sparanghelul

CULTURĂ NOUĂ, CARE CERE ÎNGRIJIRI SPECIALE

Legumă cu prețioase însușiri culinare, mult solicitată de consumatorii interni și externi, sparanghelul se va cultiva în acest an pe o suprafață de peste 200 de hectare. Cultura a fost amplasată în cooperativele agricole din județele Olț, Ialomița, Bihor, Dolj, Arad, care dețin cele mai mari suprafețe, precum și în cele din județele Galați, Ilfov, Prahova, Teleorman, Timiș și Vrancea.

Materialul săditor necesar a fost asigurat de stațiunile experimentale Brăila, Buzău, Ciolpani, Iași, Ișalnița și Dobrogea, care au pus în această primăvară la dispoziția producției circa 3 500 000 de puieți de sparanghel.

În prezent, plantarea sparanghelului se află în plină desfășurare în majoritatea județelor. O preocupare mai slabă manifestă unitățile din județele Olț, Ialomița, Dolj unde a întârziat ridicarea puieților cît și plantarea lor. Or, reușita culturilor de sparanghel, depinde, în mare măsură, de momentul în care se realizează plantarea. Ea trebuie făcută cît mai devreme în primăvară, înainte de pornirea în vegetație, în funcție, bineînțeles, de condițiile climatice specifice fiecărui județ.

Cele mai bune rezultate se obțin pe terenurile bogate în substanțe nutritive, cît mai adăpostite, avînd neapărat asigurate condiții de irigare (în cultură irigată se pot obține circa 7 tone/ha în timp ce fără irigare, maximum 4 tone/ha).

Pentru o cultură reușită e nevoie ca șanțurile destinate plantării, late de 30—40 cm și adînci de 30—35 cm, să urmeze un marcaj cît mai perfect, cu rînduri trasate la distanțe de 1,3—1,5 m între ele.

După plantare este necesar un control al culturilor și, peste tot acolo unde se ivesc goluri, ele vor trebui completate. Bineînțeles, se vor respecta aceleași reguli ca și la plantare. Puieții se așează, deci, în așa fel încît rădăcinile să fie dispuse cît mai uniform în jurul mușuroaielor de pămînt de pe fundul șanțului. Ținînd seama că plantele de sparanghel au o creștere progresivă, deplasîndu-se mereu în direcția mugurilor, puieții se plantează cu vîrful în direcția rîndurilor pentru ca prin creștere ei să nu îngreuneze lucrările de întreținere.

Pînă în toamnă, culturile se mențin curate de buruieni prin pliviri și prașile repetate. Paralel cu prașilele, pe măsura creșterii plantelor, se vor adăuga succesiv (aproximativ de 3—4 ori) straturi de pămînt groase de 2—3 cm, în așa fel încît, pînă în toamnă, adîncimea șanțului să nu fie mai mare de 8—10 cm.

Peste vară, pentru prevenirea atacului de rugină, se vor efectua stropiri cu zeamă bordeleză în concentrație de 0,75 la sută și se vor îndepărta toate ramurile și tulpinile atacate, care vor fi distruse prin ardere. Dacă în cultură se va semna atacul produs de gîndacul sparanghelului (Crioceris asparagi) sau de musca sparanghelului (Platyparea pocloptera) se vor efectua, după apariția adulților și larvelor, prăfuirii sau stropiri cu lindatox (1,5 în cantitate de 30 kg/ha sau cu lindatox 0,6 la sută — 800 l/ha și detox 0,6 la sută — 5 l/ha. De asemenea, se vor stringe gîndacii (dimineața) și se vor distruge prin ardere.

În funcție de necesități, culturile se vor iriga de 2—3 ori pe vară. Toamna tîrziu, înainte de venirea înghețurilor, tulpinile plantelor se vor cosi, se vor stringe și se vor arde, iar peste cultură se va așeza un strat de bălegar uscat sau de frunze, în scopul protejării împotriva gerurilor din timpul iernii.

Ing. Ion ROVENȚA
din Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

MICROFOILETON

Confidența unei vițe de vie

Era iarnă. Întimplarea a făcut să ajung în comuna Bucurdea Vînoasă, județul Alba. Pe dealurile din împrejurimi am auzit o voce stînsă. Era o viță de vie. M-a rugat să o ascult.

„Cam prin anul 1965, pe 15 ha de teren, aici unde ne aflăm, s-au plantat butași. Toate surorile mele erau de „soi” și, bineînțeles, altoite. De crescut am crescut repede; ne răsuțeam și ne cocoșam fîră ca cineva să se intereseze de soarta noastră. De-abia spre sfîrșitul celui de-al patrulea an o parte din noi au fost ajutate să se ridice pe șpalieri. Unsprezece hectare de viță se află și acum la pămînt.

A venit timpul să facem fructe și cele mai multe dintre noi au rodit frumos. Dar, ciorchinașii ne așezau și mai aproape de pămînt. Lipsa de lumină și aer le-a adus însă în scurt timp moartea. Atunci ne-a cuprins pe toate disperarea și am început să strigăm, doar, doar ne-o auzi cineva. Și asta nu este totul. Văzîndu-ne, ne-au auzit surorile noastre mai mari de pe cele 100 ha din impre-

jurimi. Ele ne-au sfătuit să ne vedem de treabă, că oamenii nu le pasă de durerile noastre. Ne-au întrebă dacă știm ceva despre lucrările de întreținere, de stropiri, de tăieri și alte denumiri pe care aproape că le-au uitat și ele. În 1969 abia s-au strîns, de pe cele 115 ha, trei vagoane de struguri.

Durerea lor ne-a copleșit și mai mult, dar am hotărît să ne batem pentru dreptul la viață. Am întocmit, un calcul al pagubelor pe care le-am suferit, dar cifra obținută a fost colosală de mare; nici aceste cifre nu au supărat pe nimeni.

Văzînd că nu sîntei din partea locului, ne-am gîndit că ne-ați putea ajuta, măcar acum în ceasul al doilea sprezecelea.”

Așa am ajuns mesagerul a mii de butuci de viță de vie. Sperăm că, de îndată ce va deveni public, el va „dezgheta” inimile cooperativitorilor și a celor din conducerea direcției agricole județene.

Pentru conformitate,
S. CONSTANTIN

O imagine surprinsă de fotoreporter în timpul lucrărilor premergătoare plantării în solarii la ferma nr. 2 a I.A.S. Bragadiru, din preajma Capitalei

Foto: AGERPRES

PE ȘANTIERUL FABRICII DE NUTREȚURI COMBinate DIN CĂLĂRAȘI

Dinamism în efectuarea lucrărilor, nu întâzieri nerecuperabile

● Utilaje care nu se montează dar... se degradează ● Beneficiarul așteaptă, constructorul promite, iar proiectantul e pe post de fantomă ● Se impun măsuri urgente

Fabrica de nutrețuri combinate din Călărași a intrat în al doilea an de execuție. Pentru acest important obiectiv economic s-au alocat aproape 60 milioane lei.

La mijlocul lunii martie, situația realizării investițiilor la F.N.C. Călărași se prezenta după cum urmează: 28 989 000 lei din planul total de 42 654 000 lei la construcții, ceea ce înseamnă 69 la sută. Din această valoare, 17 324 000, adică 70 la sută, reprezintă construcțiile-montaj. La stația de uscat furaje verzi, nerealizările sînt și mai evidente. S-au folosit abia 6 857 000 lei din 16 451 000 lei, cît era planificat.

Principalul obiectiv al fabricii de nutrețuri combinate îl constituie corpul central de fabricație. La data cînd am vizitat șantierul, nivelul de realizare era de numai 61 la sută. Un procent care demonstrează că ritmul de lucru este cu totul nesatisfăcător.

— **Aveam posibilități certe ca pînă la 15 decembrie să asigurăm un ritm de lucru corespunzător, întrucît vremea bună ne permitea turnarea în condiții optime a betoanelor, dacă dispuneam de cofrajul necesar, ne spunea tov. ing. Cornel CONSTANTIN, șeful lotului de construcții. Aceste materiale pentru confecționarea cofrajelor ne-au sosit însă tocmai în iarnă cînd, în mod practic, nu le mai puteam folosi.**

Șantierul dispune în prezent de suficientă chereștea pentru continuarea lucrărilor în ritm susținut. Rămînerea în urmă nu este prea mare pentru a nu putea fi recuperată într-un timp scurt.

O situație asemănătoare întîlnim și la construirea căii ferate, unde lucrările nu sînt terminate, deși terasamen-

mul este construit în întregime. Aceasta din cauza constructorului, care a repartizat un efectiv de lucrători extrem de mic — 3—4 oameni — și aceștia neîndrumați și necontrolați îndeaproape. Silozul este singurul obiectiv unde stadiul execuției se află la un nivel mai avansat, respectiv 86 la sută.

Despre execuția centralei termice și montarea postului Trafo, așa cum afirmă și inginerul șef al fabricii, **Adrian COSTĂCHESCU**, se poate spune că lucrarea este practic abandonată. Aceasta pentru că subantreprenorul — Truștul II instalații București — și-a retras de aproape două luni cei cîțiva instalatori, repartizîndu-i pe alte șantiere, deși stația de uscat furaje urma să fie dată în exploatare la 30 mai a.c.

Vorbînd despre activitatea subantreprenorului trebuie să spunem de la început că acesta manifestă deficiențe serioase în îndeplinirea obligațiilor ce-i revin. În ziua cînd am vizitat șantierul ne-am putut convinge că, deși s-a transportat la locurile de montaj un mare număr de utilaje, acestea nu au intrat în procesul de montare. Și, ceea ce este destul de grav, utilajele, o bună parte provenite din import, se află într-o stare deplorabilă. Molozul formează straturi „de protecție” groase, cimentate, pe corpurile lor. În această situație se află compresoarele, decojitoarele, electromotoarele, separatorul în cascadă etc. Să nu mai vorbim de cele trei cuve ale transportoarelor care se află, cu partea inferioară, în apă supuse degradării. Am pus pe hîrtie o voce anonimă: „Îți vine nu știi ce să le zici la asemenea constructori, cînd

il vezi cît sînt de nepăsători cu utilaje atît de scumpe!”

Stadiul fizic actual pune sub semnul întrebării terminarea la timp a lucrărilor care să permită intrarea în probele tehnologice a fabricii, probe care, conform indicațiilor tehnice, vor dura șase luni. Deci, data de intrare în funcțiune a F.N.C. din Călărași, stabilită pentru 30 decembrie 1970, nu va putea fi respectată. Aceasta, în primul rînd, pentru că atît constructorii, cît și truștul de instalații montaj manifestă puțină preocupare față de sarcinile încrîdinate.

Iată cîteva dovezi în plus.

— Nici pînă astăzi, ne declara dirigintele șantierului, constructorul nu și-a elaborat graficul de eșalonare a lucrărilor pe perioada acestui an. Totul se face la voia întîmplării. În ultimă instanță, am hotărît să elaborez eu acest grafic pentru că nu mai puteam aștepta.

— Conducătorii lucrărilor, atît de la construcții cît și cei de la instalații-montaj, dau dovadă de o slabă pregătire profesională, ne spunea ing. Costăchescu. Am ajuns să le explicăm noi maiștrilor, și asta în mod frecvent, unele detalii ale proiectului. De altfel, ei nu dispun nici de proiecte, cu toate că la început le aveau. Dacă am ajuns să emitem tot noi și bonuri de lucrări vă dați seama cum se prezintă situația!

Inginerul **Ion COLGIU**, șeful șantierului Călărași, unitate subordonată I.C.M. București, nu se prea obosește să se deplaseze aici pentru a da îndrumările necesare. Lasă totul pe seama șefului de lot, despre care beneficiarul nu are cuvinte de laudă. Despre proiectant (I.S.P.A.) ce să mai spunem, manifestă o indiferență totală pentru această lucrare, deși avea sarcina să reactualizeze proiectele, întrucît în cele vechi existau erori serioase. Nu a întreprins nimic. Din octombrie și pînă acum proiectantul a poposit aici numai de trei ori, cu toate telegramele și adresele expediate de beneficiar. Prezența proiectantului este cu atît mai necesară acum, întrucît fabrica se află în faza montării utilajului tehnologic, operațiuni deosebit de importante, care necesită multă precizie.

Pentru redresarea activității pe acest șantier, față de situația semnalată, se impune luarea unor măsuri urgente și operative. Forurile în drept au obligația s-o facă neîntîrziat. Aceasta cu atît mai mult cu cît, așa cum s-a constatat, pe șantier se manifestă o serie de deficiențe tehnice și organizatorice.

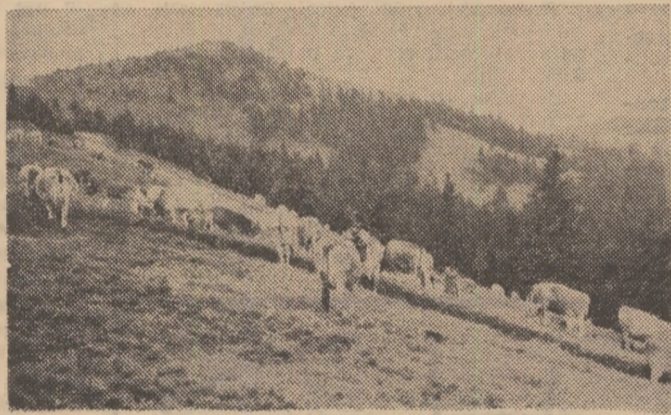
C. DIMCEA

Programul național privind dezvoltarea zootehniciei și creșterea producției animale în Republica Socialistă România în anii 1970—1980 prevede ca sarcini, printre altele, asigurarea unei baze furajere îndeustătoare. În acest context, problema ridicării productivității pajiștilor prin accelerarea ritmului de îmbunătățire și prin exploatarea lor rațională la o amploare deosebită. Se impune deci, să acordăm o atenție mai mare ca pînă acum pășunilor din zona montană spre care, în fiecare an, odată cu venirea primăverii, urcă sute de mii de animale.

Personal, consider că mai întîi este necesar să cunoaștem potențialul productiv al pajiștilor montane, bază de plecare pentru organizarea acțiunilor ce urmează să fie întreprinse în viitor.

În articolul de față, prezentăm rezultatele unor experiențe începute acum 20 de ani pe muntele Micău, județul Bihor, asemănătoare, ca scop, cu cele întreprinse ulterior pe muntele Izvoare, județul Maramureș, Rotunda, județul Bistrița-Năsăud, Bedeleu, județul Alba, Vîrfuraș și Ijar, județul Cluj etc. Ne referim la rezultatele acestor experiențe întrucît concluziile la care s-a ajuns sînt valabile pentru cea mai mare parte a pajiștilor montane ocupate sau nu de părul porcului, o gramină cu o valoare furajeră foarte scăzută, pentru înlăturarea căreia se duce o luptă susținută, nu numai la noi în țară ci și în alte țări unde această specie a devenit o adevărată plagă a pajiștilor montane.

Prin aplicarea a 250 kg azotat de amoniu combinat

O EXPERIENȚĂ CU REZULTATE GRĂITOARE:

PRIN FERTILIZARE, PAJIȘTILE MONTANE ÎȘI POT TRIPLA PRODUCȚIA

cu 200 kg de superfosfat la hectar, producția a crescut pînă la 12 300 kg de iarbă, față de numai 4 200 kg cît s-a obținut pe parcela neîngrășată. Deci, un spor de 8 100 kg de iarbă la hectar, ceea ce a permis triplarea numărului de animale întreținute pe suprafața respectivă. Cînd la aceeași cantitate de azot și fosfor s-au adăugat și 100 kg sare potasică, producția s-a ridicat la 16 400 kg de iarbă la hectar.

Dar și mai important este faptul că locul nardusului din parcelele îngrășate a fost luat de păiușul roșu și iarba vîntului, apreciate ea unele din cele mai valoroase plante din flora

spontană a zonei montane.

Un alt aspect deosebit de important îl prezintă compoziția chimică a masei de iarbă de pe parcelele tratate și netratate (apreciată la cantitatea de fin realizată). Astfel, proteinele au crescut de la 7,44 la sută pe parcela netratată, la 13,34 la sută pe cele îngrășate. În același timp, procentul de celuloză a scăzut de la 36,6 la sută la 27,98 la sută, dovadă că valoarea furajeră a nutrețului a crescut foarte mult. Pledează pentru această concluzie și conținutul în cenușă, care a crescut de la 5,07 la sută la 6,73 la sută. Conținutul în fosfor, potasiu și calciu a sporit

pînă la 100 la sută. A sporit, de asemenea, și conținutul în grăsime, de la 1,75 la sută la 3,02 la sută. Trebuie să mai subliniem că valoarea nutritivă a masei de fin și, respectiv, de iarbă, a crescut și prin faptul că siliciul, care dăunează organismului animal atunci cînd depășește o anumită cantitate, cum este cazul la plantele de părul porcului, a scăzut cu 20 la sută. Foarte important este să arătăm că pe pajiștile montane, unde s-au aplicat aceste tratamente, au dispărut și mușchii pe întreaga suprafață. Ei împiedicau semințele să ajungă în contact cu solul și să germineze, și, ca urmare, plantele furajere valoroase nu se puteau înmulți.

Eficiența economică a aplicării de îngrășăminte minerale pe pajiștile montane reiese și din costul sporului de iarbă, care a fost de 38,20—43,90 lei per tonă. De altfel, nu constituie o noutate faptul că producțiile cele mai ieftine de carne și lapte se obțin de la animalele întreținute pe pajiști. Dar, pentru a avea pajiști valoroase, cu producții mari de iarbă, trebuie să le îngrijim, să le întreținem, să le fertilizăm. În acest sens, rezultatele experiențelor noastre înregistrate pe parcursul a două decenii sînt mai mult decît o pledoarie.

Iată, așa dar, că potențialul productiv al pajiștilor montane ocupate de părul porcului, de altfel ca și cele ocupate de alte specii, poate fi stimulat considerabil prin aplicarea de îngrășăminte minerale.

Dr. I. RESMERIȚĂ
Centrul de cercetări biologice Cluj

AGENDĂ VETERINARĂ

Produse farmaceutice românești în terapia enteritelor la viței

Etiopatogenia gastroenteropatiilor la viței nou născuți este foarte variată și destul de controversată încă în literatura de specialitate. Se acuză ca principali răspunzători de apariția enteritelor la viței, factorii igienico-alimentari și cei infecțioși.

Enteritele pot izbucni, de cele mai multe ori, prin sinergismul acțiunii acestor factori, cunoscut fiind faptul că datorită placentei de tip epitelio-corial al bovinelor vițelul se naște fără o zestre de anticorpi, urmînd să-i primească în primele ore de viață din colostrul matern. Dar, posibilitățile de apărare individuale ale vițelului sînt reduse, deoarece după maximum 36 de ore de viață se produce modificări la nivelul epitelului mucoasei intestinale, care limitează sau împiedică absorbția la nivelul intestinului a gammaglobulinelor colostrale.

I.C.V.B. „Pasteur” a pus la dispoziția practicienilor imunoglobuline bovine normale, care dau rezultate profilactice și terapeutice foarte bune în diverse asociații medicamentoase. Am încercat acest produs, preventiv, pe patru perechi de viței gemeni și un număr de viței debili, născuți din vaci primipare, sau din vaci cu mamite cronice. Produsul a fost administrat imediat după fătare, în doză de 20 cc, în primul colostru supt de noul născut; intramuscular în aceeași doză, urmat de o masă de colostru și intravenos tot în aceeași doză. Am urmărit vițelii pînă la vîrsta de o lună și am constatat un ritm normal de dezvoltare, un apetit sporit și lipsa fenomenelor morbide, toate acestea în condiții normale de alimentație și igienă. Am folosit acest produs și în scopuri terapeutice la cîtevazeci de viței, în diverse combinații medicamentoase și pe diferite căi de administrare.

În formele incipiente de enterite l-am administrat ca adjuvant — a-porț de forțe de apărare — în medicația antiinfecțioasă curentă, iar în formele grave am folosit concentratul globulinei asociat în medicația de rehidrare și antiinfecțioasă. De aceea ne permitem să facem cîteva propuneri și observații modeste.

Literatura de specialitate nu recomandă folosirea concentratului globulinic pe cale venoasă, ca fiind șocogen. Se observă, într-adevăr, fenomene secundare după administrarea intravenoasă a produsului ca atare. Efectul dispare însă, dacă se asociază cu 10—15 cc glucoză și 1—1,5 cc cafeină. Propunem deci I.C.V.B. „Pasteur” prepararea unei variante a produsului, administrabilă intravenos, fie printr-o purificare minuțioasă, fie printr-o incorporare la imbuteliere a unor mici cantități de tonice cardiace.

Am semnalat, de asemenea apariția produsului injectabil Cloramfenicol care, cu eficiență terapeutică similară produsului de import Clorocide, prezintă avantajul că poate fi administrat și intravenos, fiind perfect tolerat de organism. Propunem deci, includerea sa în nomenclatorul medicamentelor ce se pot procura prin rețeaua D.G.A.T.M.

De cîrind s-a omologat și pus în circulație pulberea antimicrobiană Clorovit, care dă rezultate bune în tratamentul enteritelor la tineretul bovin, porc și ovin.

Rezultate satisfăcătoare am obținut și prin folosirea pe cale intravenoasă în medicația de rehidratare a produsului Strepancil, în doze similare streptomiceinei, în urma confirmării prin antiogramă a sensibilității germinilor la acest antibiotic.

Un produs foarte eficient, nu numai în enterite, este Solvoelin-ul. Din păcate, carianta uleioasă a antibioticului, cu toate avantajele pe care le oferă acest mod de prezentare, are neajunsul de a se administra destul de incomod, mai ales în anotimpul rece. Așteptăm apariția în circulație, cît mai grabnic, a variantelor solubile M (intramuscular) și V (intravenos), pe care le dorim la fel de eficiente.

Ca rehidratante am folosit cu bune rezultate atît serul glucozat vitaminat, cît și cocteilul de calciu cu vitamina C, soluția Ringer și serurile cu electroliți din ape minerale, recomandate de prof. Adameșteanu. Așteptăm apariția preparatului Fleetroser prezent de literatură, ca fiind în curs de omologare.

Dr. Radu MICIORA
medic veterinar,
Alexandru BUZATU
tehnician veterinar,
Stațiunea experimentală zootehnică Rușești,
județul Buzău

Controlul de primăvară al stupilor

Particularitățile biologice ale păsărilor, precocitatea, puterea mare de înmulțire, cu alte cuvinte posibilitatea obținerii într-un timp relativ scurt a unor importante producții de carne și ouă — produse prioritare în hrana populației — au făcut ca, pe plan mondial, avicultura să marcheze salturi nebănuite de mari.

Nu este deci întimplător că, în Programul național privind dezvoltarea zootehniei în patria noastră, program adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie a.c., creșterea păsărilor polarizează o serie de acțiuni și măsuri pe cit de urgente, pe atât de importante. Rezultatele remarcabile obținute în marile combinate avicole industriale din țara noastră — competitive pe plan mondial — baza tehnico-materială existentă, condițiile noi care se vor asigura în viitor, deschid creșterii păsărilor perspective nebănuite de mari. Aceste perspective, realist analizate în funcție de posibilitățile existente și de condițiile ce se vor putea crea în următorii ani, conturează, de fapt, cadrul, liniile directoare ale celor două acțiuni de importanță majoră întreprinse în prezent de Ministerul Agriculturii și Silviculturii pentru sporirea producției de ouă și carne de pasăre.

Programul cu privire la sporirea producției de carne de pasăre în I.A.S. are ca scop final obținerea, în anul 1975, a unei cantități de 100 000 tone de carne, deci cu 80 000 de tone mai mult față de cât s-a realizat în 1969. Cel cu privire la sporirea producției de ouă și carne de pasăre, în aceeași perioadă de timp, se ajungă de la circa 500 milioane ouă — cât se produce în prezent în combinatele avicole ale I.A.S. — la peste 1,6 miliarde în 1975.

Spre deosebire de succesele I.A.S. rezultatele obținute până în prezent în avicultura cooperatistă sînt, cu unele excepții, cu mult sub posibilitățile reale. Aceasta a lipsit cooperatistele agricole de un izvor sigur de venituri însemnate, s-a răsfrint direct în nivelul de aprovizionare a populației cu produse alimentare.

Este firesc ca, în ansamblul măsurilor cuprinse în Programul național privind dezvoltarea zootehniei în următorii ani, cele cu privire la sporirea producției de ouă și de carne de pasăre să ne preocupe în mod deosebit. În realizarea acestui obiectiv, de importanță majoră, punem pe primul plan generalizarea experi-

enței acumulate în combinatele avicole industriale ale I.A.S., extinderea formelor de cooperare în condiții avantajoase, organizarea de asociații intercooperatiste puternice, capabile ca prin forțe proprii sau cu sprijinul economic al statului să realizeze combinate avicole industriale de mare capacitate, de tipul celor existente în cadrul întreprinderilor agricole de stat. În anii viitorului cincinal, această importantă ramură se va îmbogăți cu circa 100 de unități avicole cooperatiste care, alături de cele existente în I.A.S. și de cele care se vor mai construi, în continuare, vor contribui într-o perioadă relativ scurtă, la o mai bună aprovizionare a populației cu ouă

și pentru anii care vor urma, întregul teritoriu al țării a fost împărțit în zone de deservire, în care unitățile cooperatiste vor fi aprovizionate de întreprinderile agricole de stat, potrivit unor grafice precise, cu materialul de producție necesar.

În I.A.S. programul de sporire a producției de carne de pasăre urmează să fie realizat în 6 mari complexe integrate — două cu capacitatea de cite 20 000 de tone de carne anual și patru a cite 10 000 de tone — fiecare din ele deținind toate fazele procesului de producție, de la creșterea măicii de reproducție, a părinților, producerea ouălor hibride pentru incubatie, incubatia, creșterea puilor

și pentru anii care vor urma, trecerea la sistemul de creștere la baterie va crea, în același timp, mari disponibilități de utilaje care, puse la dispoziția cooperativelor agricole, vor contribui efectiv la materializarea fluxului tehnologic. De fapt, încă de pe acum cooperarea dintre I.A.S. și C.A.P., în condiții reciproce avantajoase, a început să dea roadele scontate. Stă în atenția noastră ca, folosind primele rezultate obținute, să generalizăm această experiență la un număr tot mai mare de unități.

Dezvoltarea intensivă a creșterii păsărilor potrivit unei concepții tehnologice corespunzătoare principiilor concentrării și specializării face ca fiecare amplasament avicol de pe teritoriul țării noastre să devină o unitate funcțională precis delimitată în cadrul unui sistem unitar, atât ca tehnologie cit și ca organizare. Nu scăpăm din vedere nici activitatea de cercetare științifică, utilă numai atunci cînd se subordonează obiectivelor majore ale sistemului unitar de care am amintit. Tocmai de aceea, în Programul național privind dezvoltarea zootehniei se arată: „Se preconizează înființarea unei unități centrale, specializate, la întreprinderile agricole de stat, care să organizeze producția de carne și ouă de la înmulțirea liniilor pure și pînă la produsul ambalat ce se livrează consumatorilor și care să asigure cooperarea cu cooperatistele agricole de producție, furnizindu-le pui de o zi, furaje combinate, asistență tehnică etc.”.

Încadrat cu specialiștii de cea mai înaltă calificare, instruiți și puși la curent cu cele mai noi realizări obținute pe plan mondial, acest organism central va deveni creierul tehnic și organizatoric al întregii rețele avicole din țară. Trebuie să recunoaștem că, în condițiile generalizării tehnologiilor moderne, cînd pasărea este complet sustrasă influenței condițiilor mediului natural, succesul producției îl asigură aplicarea exactă a normativelor tehnice. În esență, fermele avicole de producție, oricui vor aparține, vor primi pul, furaje combinate și „notița tehnică” de lucru. Pentru a nu mai importa această „notiță tehnică” avem datoria să milităm pentru autotroducerea unei concepții auto-

tone originale. În avicultură, să-i cream cadrul și condițiile de realizare și afirmare.

Pe această cale, folosind aceeași spațiu, numărul păsărilor ouătoare va putea fi sporit de circa 2,5 ori, ceea ce va permite ca investiția specifică pe loc de găină complexă să scadă cu circa 68%, iar veniturile totale realizate din producție să sporească cu 36% la 1 000

ing. Stan ȚIRLEA
Director general adjunct
în Departamentul I.A.S.

GENERALIZAREA METODELOR INDUSTRIALE ÎN AVICULTURĂ

Baza de sporire imediată a producției de ouă și carne

și carne de pasăre, la crearea unor disponibilități sporite pentru export.

Pentru generalizarea acestei acțiuni de importanță covârșitoare, întreprinderilor agricole de stat le revin sarcini de mare răspundere. Pe lângă cooperarea și acordarea asistenței tehnice de care aminteam, întreprinderile agricole de stat și-au asumat obligația să asigure popularea la termene precise a tuturor capacităților construite. Numai în acest an, de pildă, cooperatistele agricole vor primi peste 1 milion de pui de carne și 2,8 milioane puicute rase ușoare — baza realizării planului de producție pentru anul 1971. De fapt, nu numai în prezent, dar și în anii care vor urma, întregul stoc de efective de păsări pentru reproducție va fi asigurat de întreprinderile agricole de stat, posezând încă de pe acum a unor nuclee de mare productivitate, competitive, ca rezultate, cu cele existente pe plan mondial. Asigurarea prin forțe interne a materialului de reproducție necesar ne-a permis, încă din anul care a trecut, să renunțăm definitiv la import de părinți, realizînd astfel importante economii la bugetul statului. De altfel, alit pentru anul în curs, cit

și pînă la finalizarea producției prin abator. Gradul înalt de tehnicitate va permite ca productivitatea muncii să se ridice la circa 400 000 lei pe muncitor, în condițiile obținerii unui beneficiu net anual de circa 140 milioane lei pentru un complex cu capacitatea de 20 000 de tone de carne. Rulajul preconizat va duce la folosirea cu eficiență maximă a spațiilor de cazare, de pe fiecare metru pătrat obținîndu-se o producție de 100 kg carne de pasăre. La vîrsta de 60 de zile, puii sacrificatîi în abatoare proprii urmează să realizeze greutatea de 1,4-1,5 kg, cu un consum specific care să nu depășească 2,3 kg de furaje combinate pentru realizarea unui kilogram de spor.

Sporirea producției de ouă în I.A.S. se bazează pe trecerea treptată de la sistemul actual de creștere și exploatare, pe așternut, la creșterea în baterii a găinilor ouătoare.

Pe această cale, folosind aceeași spațiu, numărul păsărilor ouătoare va putea fi sporit de circa 2,5 ori, ceea ce va permite ca investiția specifică pe loc de găină complexă să scadă cu circa 68%, iar veniturile totale realizate din producție să sporească cu 36% la 1 000

COLȚUL APICULTORULUI

Să plantăm arbori și arbuști meliferi

O mare eficiență pentru îmbunătățirea bazei melifere o constituie plantarea arborilor și arbuștilor forestieri și ornamentali care, pe lângă faptul că au un rol decorativ sau în unele cazuri de protecție, asigură, în anumite perioade ale sezonului apicol și o sursă sigură de nectar și polen. Astfel, pentru crearea și amenajarea parcurilor din jurul localităților, a spațiilor verzi precum și a incintelor gospodărești, se recomandă ca în acest sezon, paralel cu plantarea de primăvară a pomilor, să se efectueze neîntîrziat și plantarea anumitor specii forestiere-melifere de mare valoare apicolă și cu înflorire eșalonată în timp.

Pentru a furniza de timpuriu, din primăvară, un cules eficient, pentru dezvoltarea rapidă a familiilor de albine, prin parcuri, grădini, zăvoaie și pe terenuri mai joase, improprie pentru alte specii forestiere recomandăm plantarea următorilor arbori și arbuști:

Salcia căprească (Salix caprea). Pe lângă faptul că este o plantă decorativă, aceasta furnizează, în zilele însorite de primăvară, însemnate cantități de nectar (150 — 200 kg/ha) și polen încă de la temperatura de 9°C. Cu cit temperatura este mai ridicată sporește și secreția de nectar asigurînd, în anii favorabili, alături de celelalte specii de salcie, 8-12 kg de miere pentru fiecare familie de albine. După unele cercetări, un singur arbore de salcie căprească asigură, în primăvară timpurie, necesarul de nectar și polen pentru întreținerea și dezvoltarea unei familii de albine. Menționăm că salcia căprească se înmulțește ușor prin butași. Pretinde însă locuri mai umede.

Recomandăm alte specii valoroase de salcie, ca, de exemplu, zălogul (Salix cinerea), salcia albă (Salix alba), răchita roșie (Salix purpurea) sălcioara mirositoare (Fleagnus angustifolia) etc., toate cu o mare valoare nectar-poleniferă. În același timp, este necesar să se extindă și plantarea acerinelor, care furnizează, înainte de înflorirea salcimului și chiar după aceasta, un cules bogat de nectar și polen. Subliniem faptul că floarea de arțar nu este atât de sensibilă la calamități ca cea de salcim, ceea ce este deosebit de important pentru apicultori. Dintre acerinele, cele mai valoroase pentru apicultură sînt arțarul tătăresc (Acer tataricum) și jugastrul (Acer campestre), care se caracterizează printr-o secreție abundentă de nectar (600 — 800 kg/ha). Ambele specii furnizează polen bogat și de o calitate superioară, cules cu mare intensitate de albine.

Pe lângă aceste specii, care completează culesurile timpurii contribuînd, în general, la dezvoltarea și întărirea familiilor de albine în primăvară, menționăm unele specii mai tirzii ca salcimul japonez (Sophora japonica) și oțetarul galben (Kätreuteria paniculata). Speciile amintite înfloresc în lunile iunie-august și se caracterizează printr-o secreție acclariferă de lungă durată, într-o perioadă cînd flora meliferă devine tot mai săracă. Din observațiile noastre reiese că, atit salcimul japonez cit și oțetarul galben înfloresc în fiecare an abundent, iar florile sînt foarte intens cercetate de albine.

Arbuști ornamentali ca hurmuzul alb (Symphoricarpos albus) și hurmuzul roșu (Lycium halimifolium), zămosita (Hibiscus syriaca) și salcimul mic (Amorpha fructicosa), care înfloresc din vară și pînă în toamnă tirziu furnizează familiilor de albine însemnate cantități de nectar și polen. Acești arbuști se caracterizează, în general, printr-o mare bogăție de flori și rusticitate, putînd fi cultivați pe orice terenuri degradate, pe pante etc.

Interes pentru apicultori din zona orașenească prezintă și lianele melifere ca ledera (Hedera helix), rochia mlresii (Polygonum baldschuanicum), vița de Canada (Parthenocissus quinquefolia) etc., care, pe lângă decor, furnizează din vară și pînă în toamnă tirziu importante cantități de nectar și polen.

Pentru a se crea posibilitatea extinderii plantării acestor specii în toate județele țării considerăm că este necesară introducerea în pepinieră, înmulțirea și răspîndirea arborilor și arbuștilor meliferi, amintii. Se va putea contribui astfel, pe de o parte, la înfrumusețarea localităților și a unităților agricole socialiste și pe de altă parte, la îmbogățirea resurselor melifere locale.

Dr. ing. Ion CÎRNU
S.C.A.S.

PROGRAMUL NAȚIONAL DE ÎMBUNĂȚĂȚIRI FUNCiare — ÎN ATENȚIA SPECIALIȘTILOR

RESURSELE JUDEȚULUI OLT, FOLOSITE DIN PLIN

La Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie a.c., s-a subliniat că în materializarea programului național de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor, un rol important revine specialiștilor; ei sînt chemați să contribuie la descoperirea și punerea în valoare a tuturor resurselor existente în fiecare județ și unitate agricolă. În acest scop au fost formate colective de specialiști din diverse domenii de activitate, care s-au deplasat în județele țării spre a ajuta la concretizarea prevederilor programului național. Publicăm în numărul de față articolul semnat de prof. dr. ing. Cezar NICOLAU, de la Institutul agronomic „N. Bălcescu” din București, care a făcut parte din colectivul ce și-a desfășurat activitatea în județul Olt.

Programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și combaterea eroziunii solului, prevede acțiuni de o deosebită însemnătate pentru creșterea rodniciei pămîntului și sporirea continuă a producției agricole. Un exemplu concludent în această privință îl constituie irigațiile; la sfîrșitul lui 1965 dispuneam de o suprafață amenajată de 230 000 ha; la sfîrșitul acestui an vor fi date în folosință peste 900 000 ha, iar în viitorul plan cincinal se vor mai amenaja încă 1,3—1,5 milioane ha.

Transpunerea în viață a prevederilor acestui program național reclamă o activitate intensă, corelată între organele centrale și locale, între oamenii de știință, cercetători, proiectanți și beneficiari, specialiști din producție, astfel ca prin eforturi conjugate să se pună cît mai bine în valoare resursele naturale ale țării.

În județul Olt, condițiile hidrografice, orografice și pedologice creează premise pentru extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Teritoriul județului este străbătut de la nord spre sud de apele Oltului inferior, granița sudică fiind formată de Dunăre, ceea ce asigură un ridicat potențial hidrolic. Prin amenajarea complexă a rîului Olt, respectiv prin lucrările de regularizare a debitelor sale, în viitor se va asigura irigarea unei suprafețe de peste 840 000 ha, din care aproape 300 000 ha. numai pe teritoriul județului Olt.

Prin efectuarea unor derivații — la extinderea irigațiilor

Pentru a putea iriga suprafețele menționate este necesar să se realizeze, într-un interval de timp nu prea îndelungat, patru derivații din rîul Olt; este vorba de canalele Voicesti-Vedea, cu un debit de 166 m³/s, Curtișoara-Vedea, cu același debit, Ipotești-Neajlov (40 m³/s) și Ipotești-Stoieniști (80 m³/s). Principalele zone care se pot iriga după realizarea acestor derivații sînt: Cîmpia Boianului (110 300 ha), Slatina-Brebeni (56 600 ha), Socoți (35 700 ha), Caracal-Zănoaga (30 000 ha), Osica (27 000 ha), precum și alte perimetre cu suprafețe mai mici.

Specialiștii care s-au deplasat pe teren au analizat posibilitățile de realizare a derivațiilor propuse, sub aspectul importanței lor tehnico-economice, apreciind necesitatea urgentării proiectării acestor lucrări. În perioada 1971—1975 se vor amenaja pentru irigații două mari perimetre: Bechet-Sadova (cu o suprafață totală de 80 000 ha, din care 24 000 ha pe teritoriul județului Olt) și terasa Corabia — 33 600 ha.

Perspective în amenajările antierozionale

Ca și irigațiile, o importanță deosebită pentru economia județului Olt

reprezintă lucrările de combatere a eroziunii solului. Sub acest aspect, organele județene au manifestat grijă pentru punerea în valoare a terenurilor agricole în pantă, obținându-se rezultate meritorii, în anii anteriori, prin plantarea viței de vie și a pomilor fructiferi pe astfel de suprafețe, amenajate în terase. Deși în planul viitorului cincinal fusese planificată executarea unor lucrări de combatere a eroziunii solului pe o suprafață de 6 000 ha, organele agricole, împreună cu specialiștii Oficiului județean de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor au identificat suprafețe sporite — circa 9 000 ha — în perimetrele Doba, Balș și Dobroteasa, trecîndu-se la întocmirea proiectelor.

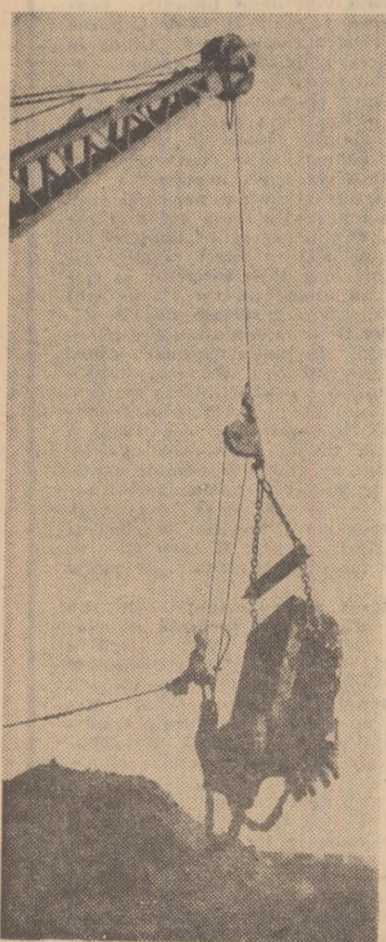
Colectivul de specialiști a analizat, pe teren, și alte zone care reclamă urgent lucrări de îmbunătățiri funciare, făcînd propunerile necesare. Spre exemplu, în lunca Oltului, în aval de Drăgășani, pînă în dreptul comunei Fălcoi, o suprafață arabilă de circa 10 000 ha, clasificată la categoria I și a II-a de fertilitate, prezintă în cea mai mare parte a anului exces de umiditate, împiedicînd desfășurarea normală a lucrărilor agricole. Împreună cu organele județene, specialiștii colectivului au apreciat necesitatea executării unor rețele de evacuare a excesului de apă de suprafață, prin canale de coastă și prin colectoare centrale, fără a fi necesare stații de pompare definitive, pînă la terminarea lucrărilor de regularizare a Oltului inferior. Propunerile au avut în vedere lucrări cu investiții relativ reduse, la care să-și aducă un aport substanțial cooperatiile agricole beneficiare.

O problemă căreia i s-a acordat o atenție specială a constituit-o comportarea în exploatarea a sistemului de irigație Stoieniști-Vișina, cu o suprafață totală de circa 17 000 ha. Deși se află în funcțiune de aproape 10 ani, acest sistem nu a fost amenajat și exploatat rațional, ajungîndu-se la situația gravă ca o suprafață de circa 450 ha, pe terasele Stoieniști și Hotărani, să fie înmlăștinată. S-au studiat la fața locului terenurile cooperativelor agricole de producție Jieni, Scărișoara, Băbeni, Slăveni și a I.A.S. Deveselu pentru a se constata evoluția acestui fenomen dăunător.

Ținînd seama și de rezultatele cercetărilor efectuate în acest sistem de un grup de specialiști de la catedra de îmbunătățiri funciare din Institutul agronomic „N. Bălcescu”-București, s-a ajuns la concluzia că înmlăștinarea terenurilor în sistemul de irigație Stoieniști-Vișina se datorește mai multor greșeli tehnice. În primul rînd, este vorba de neaplicarea prevederilor proiectului privind captușirea rețelei principale de alimentare și realizarea unei rețele complete de desecare; ca urmare, apa din infiltrații a alimentat pinza subterană, ridicînd nivelul acesteia, anual, cu 0,3—0,5 m, ceea ce a făcut ca drenajul natural al teraselor menționate să fie substanțial alterat, nepermițînd scurgerea unei părți din apa subterană spre Olt. O altă cauză o constituie neîntreținerea rețelei de canale de evacuare existente, care parțial este împotmolită, creînd o încetinire a scurgerii apelor pe această rețea; de asemenea, s-au aplicat norme de udare mari, care nu sînt în concordanță cu caracteristicile fizico-mecanice ale solurilor din zonă, respectiv cu capacitatea de infiltrație a apei în soluri.

Față de situația arătată s-a recomandat să se întocmească un studiu mai larg pentru cunoașterea exactă a surselor excesului de umiditate din zonă și, ca măsură operativă, să se treacă de urgență la impermeabilizarea rețelei de alimentare și executarea rețelei de evacuare la densitatea și adîncimile recomandate.

În afara celor relatate, specialiștii au făcut unele recomandări în legătură cu consolidarea malului drept al Oltului și dezvoltarea zonei piscicole din incinta Potelu-Corabia. Se impune ca, în etapa următoare, specialiștii din unitățile agricole interesate, ajutați de forurile tutelare, să treacă la valorificarea propunerilor, prin proiectarea și executarea lucrărilor menționate. Este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin Departamentul de îmbunătățiri funciare și gospodărirea apelor să dea un sprijin temeinic acestui județ, prin repartizarea de cadre tehnice și mașini terasiere, care să constituie o bază sigură pentru realizarea integrală a prevederilor programului național.

Imagine tot mai des înfîlțită pe șantierele de îmbunătățiri funciare; cu ajutorul utilajelor terasiere, de mare randament, sînt puse în valoare noi terenuri

Foto: C. DUMITRU

Programul național privind extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare prevede acțiuni de maximă importanță și în direcția stăvilirii eroziunii solului. În materializarea celor cuprinse în program, un rol de frunte revine și mecanizatorilor din agricultură, care prin efectuarea unor lucrări de calitate, potrivit condițiilor specifice fiecărei unități și zone pot contribui într-o mai mare măsură la conservarea solului, la mărirea rodniciei lui. Spun într-o măsură mai mare deoarece pînă acum în raza de activitate a întreprinderii noastre, ca de altfel în întregul județ, acțiunile de prevenire și combatere a fenomenului de eroziune a solului s-au desfășurat sporadic și la scară redusă.

Majoritatea cooperativele agricole deservite de întreprinderea noastră au terenuri în pantă; datorită creșterii bazei materiale am izbutit să extindem mecanizarea și pe astfel de suprafețe. Merită remarcat și faptul că an de an „zestrea” noastră tehnică se diversifică; în 1970 și în următorul cincinal vom primi un număr sporit de tractoare S 650 și alte tipuri, ceea ce ne va permite să executăm un volum sporit și variat de lucrări.

Ritmul intens pe care-l vor cunoaște lucrările de îmbunătățiri funciare impune însă participarea cît mai activă a mecanizatorilor

DE CE NE SODESC TRACTOARE INSUFICIENT ECHIPATE PENTRU ZONA DE DEAL?

O întrebare pe adresa unităților
constructoare și de aprovizionare

lor la acțiunile de gospodărire rațională a fondului funciar. În acest scop este necesară, după părerea mea, mai multă atenție față de dotarea I.M.A. așezate în zonele de deal cu întreaga gamă de mașini potrivite lucrărilor pe terenurile în pantă. Mă refer, îndeosebi, la faptul că de multe ori primim tractoare fără ca ele să fie însoțite și de setul de utilaje corespunzătoare. Iată un exemplu. Anul trecut am fost înzestrați cu trei tractoare grele — T-100 M; în schimb, ne-au lipsit plugurile balansiere pentru desfundat precum și alte utilaje: lama de buldozer, defrișătoare etc. Din această cauză tractoarele respective n-au

putut fi folosite decît o lună de zile.

În zona noastră de activitate există o însemnată suprafață pe care băltesc apele; deoarece n-am dispus de numărul suficient de pluguri adecvate — pentru deschis canale de desecare sau canale de coastă, aportul nostru în folosirea rațională a terenurilor respective a fost foarte modest.

Fără îndoială că astfel de aspecte se întîlnesc și în alte locuri. Se cunosc cazuri cînd în unele întreprinderi de mecanizare a agriculturii din zonele de șes există tractoare și utilaje potrivite pentru unitățile din zona de deal, cu terenuri în pantă. De aceea,

apreciez că este necesar mai multă atenție în planificarea dotării I. M. A., în funcție de condițiile pedoclimatice specifice. Totodată, apelăm la toți specialiștii și cercetătorii din agricultură, la constructorii de mașini să-și intensifice eforturile pentru a asigura întreaga sistemă de utilaje capabile să contribuie la extinderea lucrărilor mecanizate pe terenurile în pantă.

Acestea ar fi cîteva din dezideratele de viitor ale mecanizatorilor; nu trebuie să uităm însă că nici noi nu folosim cum trebuie, la capacitatea maximă, utilajele pe care le avem în dotare spre a conserva solul; și în întreprinderea noastră sînt tractoriști care nu respectă întotdeauna regulile anti-erozionale.

Și, acum, o ultimă problemă. Nu odată, pe terenurile arabile în pantă, mecanizabile; tractoarele noastre lucrează cu randament scăzut din cauza existenței unor pîlcuri de arborete, cioate, vii slab productive etc. Mă refer nu la plantațiile speciale care contribuie la apărarea solului, ci la obstacolele cu totul izolate, care nu ajută cu nimic producției. Este necesar ca și cooperativele agricole să ne creeze condiții pentru a folosi cu randament maxim utilajele pe care le avem în dotare.

Ing. Ștefan PAȘTI
I.M.A. Bibesti,
județul Gorj

ORGANIZAREA CAMPANIEI DE COMBATERE A INSECTELOR DEFOLIATOARE

În cursul lunii aprilie încep lucrările de combatere chimică a insectelor defoliatoare în păduri.

Pădurile situate în zona de combatere sînt infestate, în majoritate, de *Tortrix viridana*; este vorba de arboretele de cvercinee situate în cea mai mare parte în sudul Munteniei și Olteniei. Un procent mai restrîns de arborete din zona de combatere este infestat de *Geometridae*, *Lymantria dispar*, *Malacosoma neustria*, *Drymonia chaonia*. În unele din păduri acești dăunători se suprapun și cu infestările de *Tortrix viridana*.

Biologia insectei *Tortrix viridana*, cu ecloziune timpurie și perioadă scurtă de dezvoltare a omizilor în primele vîrste, necesită din partea organelor tehnice ale ocoalelor urmărirea cu multă atenție a evoluției dăunătorului pentru a se stabili momentul optim de combatere.

Trebuie cunoscut că în unele păduri din sud, în ultimii ani, alături de *Tortrix viridana* s-au identificat și alte *Tortricide* ca *Archips xylosteana*, *Caloclia podana*, *C. crataegana*, a căror biologie puțin cunoscută pune probleme dificile de combatere. Decalajul la ecloziune ale acestor omizi, față de *Tortrix viridana*, este mare. De aceea, s-a stabilit ca în cazul unor infestări de *Archips xylosteana*, în proporție mai mare de 50 la sută, să nu se mai aplice tratamente chimice.

Printre inspectoratele silvice unde se va efectua cel mai mare volum de lucrări de combatere se numără cele din județele Ilfov, Dimbovița, Dolj, Prahova, Argeș, Vilcea, Olt, Satu Mare, Vaslui ș.a. Gruparea pădurilor în aceste zone, cu condiții climatice destul de asemănătoare, la care nu există dife-

rențe apreciable de compoziție, precum și faptul că insecta de combătut este *Tortrix viridana*, fac posibilă aplicarea tratamentelor într-un ritm maxim.

Pentru reușită este necesară urmărirea atentă, în fiecare pădure, a fenologiei speciilor forestiere, a ecloziunii și dezvoltării omizilor, stabilindu-se în funcție de acestea perioada optimă de

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

tratament. În cazul lui *Tortrix viridana* momentul cel mai potrivit va fi cînd procentul mugurilor de cvercinee desfăcuți (frunza neindividualizată) este de cca. 30 la sută, dacă vremea este călduroasă și 70 la sută pe timp rece. Pentru cotari, perioada optimă de combatere este cînd insectele sînt de vîrsta I—III. La *Lymantria dispar*, dacă se intenționează aplicarea de tratamente timpurii este necesar ca ecloziunea să fie începută la 10—50 la sută din depunerile de ouă.

În unele păduri există cazuri cînd *Tortrix viridana* se întîlnește în asociație cu *Geometridae*, *Lymantria dispar*, *Drymonia chaonia*, *Malacosoma neustria*. Asemenea situații sînt mai rare și stabilirea momentului de combatere

este dificilă. În nici un caz însă nu se vor mai aplica tratamente pentru *Tortrix viridana* ajunsă în vîrsta IV; perioada de combatere va fi deci foarte mică, ceea ce va necesita o bună organizare și o intervenție rapidă pentru aplicarea tratamentelor. Va trebui ca speciile cu ecloziune întîrziată (*Lymantria dispar*, *Drymonia chaonia*) să fie combătute de timpuriu, iar *Tortrix viridana*, maximum în vîrsta a III-a.

La executarea lucrărilor de combatere, în afară de personalul silvic, un ajutor substanțial va fi acordat de specialiștii I.C.S.P.S.-ului.

Tratamentele chimice care se vor aplica din avion constă din stropiri ultrafine, cu norme de consum pînă la 7 litri pe hectar. În cazul folosirii insecticidului Detox 25, acesta va fi administrat în cantități de 3—4 litri la hectar (revenind între 0,750—1 kg de substanță activă/ha), în amestec cu motorină. Norma de insecticid și cantitatea de substanță activă la hectar se vor stabili în funcție de insecta respectivă, vîrsta omizilor, înălțimea și vîrsta arboretului.

Suprafețele infestate de *Drymonia chaonia*, prevăzute la combatere, se verifică în prealabil în timpul cît dăunătorul se află în stadiul de ou. Operația este necesară, datorită fenomenului de diapauză care, în cazul acestei insecte, nu este suficient de lămurit.

Pădurile din zona de combatere vor fi eșalonate pe urgențe.

Pentru reușita tratamentelor se cer luate și alte măsuri organizatorice: amenajarea terenurilor de zbor pentru avioane, aprovizionarea șantierelor cu insecticide și alte materiale (baloane, tuburi de hidrogen, rachete, haine de protecție etc.). De asemenea, în șantierele de combatere terestră se vor determina traseele în funcție de formația de lucru, pregătirea aparatelor ș.a.m.d.

Pentru ca lucrările de combatere a dăunătorilor forestieri să se desfășoare în cele mai bune condiții este necesară o temeinică instruire a personalului silvic angrenat în această acțiune. Deosebită atenție va fi acordată din partea conducătorilor inspectoratelor și ocoalelor silvice, îndrumării operative a lucrărilor respective, asigurîndu-se astfel o bună stare fitosanitară a culturilor forestiere și pădurilor.

Ing. Adam SIMIONESCU
Departamentul silviculturii

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

CONSTITUIREA INSPECȚIEI JUDEȚENE DE VINĂTOARE ȘI PESCUIT SPORTIV

Pentru a controla cît mai bine felul cum se respectă legislația vîntorească și piscicolă, A.G.V.P.S. a luat măsura constituirii, pe lângă fiecare asociație județeană de vîntoare și pescuit sportiv, a cite unui corp de inspecție. Acesta va fi format din 5-9 vîntori și pescari sportivi, membri ai asociației (atît din orașe, cît și de la sate), oameni cu profil etic și moral ireproșabil.

Inspectorii de vîntoare și pescuit sportiv vor primi legitimații de control, pe baza cărora vor avea dreptul de a încheia acte de constatare a infracțiunilor și contravențiilor la vîntoare și pescuit, pe care le vor înainta — prin asociația județeană respectivă — organelor judecătorești.

Printre atribuțiile acestor inspectori se numără controlul modului în care se practică vîntoarea și pescuitul sportiv a destinației recoltelor de vinat sau pește, cum sînt gospodărite fondurile.

LĂCOMIE

Mai mulți vîntori din comuna Pingărați, județul Neamț, printre care Constantin Tocan, Ion Chiriloaia, Gheorghe Lazăr, Dumitru Tîrnăveanu și Constantin Lungu, au participat la o vîntoare de mistreți, în cadrul planului de recoltare și valorificare întocmit. Deși în asemenea cazuri, vîntorii primesc o anumită cantitate de carne de mistreț, cei de mai sus și-au zis, probabil, că n-ar strica să „asorteze” carnea de mistreț cu ceva carne de cerb și au împuscat un cerb, pe care l-au împărțit. Dar vorba proverbului: „...pădurea are urechi”. În consecință, celor amintiți li s-au ridicat permisele de vîntoare. au fost excluși din rîndurile A.G.V.P.S. și deferiți justiției. Tată unde duc lăcomia.

IMPĂDURIRILE — LA ZI

Pe zi ce trece, ritmul campaniei de împăduriri crește în intensitate. Forțe din ce în ce mai puternice sînt concentrate în această acțiune de interes național, la ea participînd, alături de silvicultori, mii de oameni ai muncii de la orașe și sate. Situația de pe teren atestă preocuparea nu numai față de realizarea cantitativă a sarcinilor de plan, cît mai ales pentru calitatea lucrărilor. Ne referim la faptul că în noile plantații predomină speciile valoroase, repede crescătoare: molidul, bradul, laricele, duglasul, pinii, plopii și sălciile selecționate.

Și acum, cîteva cuvinte despre obișnuitul clasament al campaniei de împăduriri. Pe lângă inspectoratele silvice menționate în numărul trecut al revistei, la 13 aprilie a.c. alte două inspectorate silvice — Galați și Botoșani — și-au realizat integral sarcinile pe primul semestru, iar Aradul a îndeplinit planul anual. În zona colinară situația, la data amintită, se prezenta astfel: inspectoratul silvic Timiș cu realizări de peste 80%; Prahova, Satu-Mare și Sălaj, între 70—80%; Bihor, Buzău și Mehedinți, între 60—70% și Bacău, Cluj și Hunedoara sub 60%. La realizarea aliniamentelor sînt fruntașe inspectoratele silvice Bacău, Caraș-Severin, Mehedinți, Timiș, Tulcea, Mureș, Arad, Alba, Argeș, Iași, Harghita, Vaslui, Vilcea și altele; cu realizări mai slabe se prezintă inspectoratele silvice Botoșani, Brașov, Covasna, Sălaj și Teleorman.

Ce măsuri se impun în săptămîna următoare? Este necesar să fie terminate împăduririle în zona colinară și intensificate cele din zona muntoasă. Se impune, totodată, încheierea grabnică a plantării plopiilor în aliniamente, orice întîrziere putînd duce, în condițiile actuale, la compromiterea acțiunii. De asemenea, trebuie impulsionate lucrările în pepiniere.

INSPECTORATUL SILVIC SUCEAVA

livrăm fără repartiție :

- araci vie rășinoase
- araci vie foioase
- prăjini rășinoase de la 2—4 ml. ϕ 4—7 capăt gros

Prețul de catalog

Comenzile se vor adresa la : Inspectoratul silvic Suceava, b-dul 1 Mai nr. 6, telefon 10.831.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

Unități cu caracter comercial aflate în subordinea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, întreprinderile pentru valorificarea cerealelor au, după cum se știe, un mare rol în asigurarea și păstrarea produselor agricole pentru fondul de stat. Cu toate condițiile de climă în general nefavorabile pentru agricultură din anul trecut, o seamă de I.V.C., printr-o asidua muncă de organizare internă și o continuă îmbunătățire a relațiilor cu unitățile producătoare, au reușit totuși să-și îndeplinească și chiar să depășească prevederile de plan. Printre acestea se numără și I.V.C. Teleorman, căreia de curând Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice i-a înmănat steagul roșu și diploma de unitate fruntașă pe ramură în întrecerea socialistă pe anul 1969. Despre rezultatele obținute și unele căi de înlăturare a acestora ne-au vorbit Teodor DRAGU, directorul întreprinderii și Vasile CORNEL, președintele comitetului sindicatului din unitatea amintită.

Să ne referim mai întâi — ne spune tov. DRAGU — la principalii indicatori de plan. În 1969, întreprinderea noastră a realizat planul de contractare în proporție de 107 la sută, pe cel de recepționare de 100,1 la sută, iar la desfacerea produselor la consum intern și mutații depozit s-a înregistrat o depășire de 4,4 procente, livrându-se peste prevederi 18 639 tone de produse. Activitatea economică, prezentată tot sintetic, s-a soldat cu un beneficiu anual suplimentar de 15 620 000 lei, planul fiind realizat la acest capitol în proporție de 168,4 la sută.

— Cifrele amintite ascund în ele, după cum este și firesc, muncă, acțiuni organizatorice și politice, resurse descoperite și valorificate. V-ați putea referi la câteva dintre ele?

— De bună seamă. Aș preciza pentru început — își continuă relatarea directorul întreprinderii — faptul că încă din primele zile ale anului trecut comitetul de direcție, îndrumat de organizația de partid și cu sprijinul comitetului sindicatului a stabilit măsurile corespunzătoare, inițiind acțiuni bine gândite privind pregătirea producției, preluarea, depozitarea, conservarea și livrarea produselor. În acțiunea de contractare, bunăoară, a fost mobilizat întregul aparat al întreprinderii, salariații noștri participând la popularizarea, îndeosebi în cadrul adunărilor generale ale cooperativelor agricole, a avantajelor contractelor ferme și apoi sprijinind efectiv unitățile să-și îndeplinească obligațiile contractuale, prin asigurarea unor semințe de calitate, credite, îndrumări tehnice etc. Rezultatul, așa cum s-a văzut, depășirea cu 7 procente a planului de contractări. Cît privește recepționarea, asigurarea la vreme a spațiilor și utilajelor necesare în fiecare bază și siloz a fost condiția primordială a îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan.

— Aș releva, intervine în discuție tov. Vasile CORNEL, influența pozitivă pe care au avut-o, în privința revizuirii utilajelor și a spațiilor de depo-

zitare, schimburile de experiență organizate la bazele siloz de la Smîrdioasa, Alexandria și Videle, în lunile aprilie și mai. În urma acestora, în fiecare subunitate s-a organizat o adevărată acțiune de masă, în scopul punerii în stare de funcțiune, înainte de termen, a mijloacelor fixe, al pregătirii spațiilor de depozitare și înfrumusețării bazelor. Nu greșim dacă afirmăm că toți salariații, indiferent de funcție, au pus

LA I. V. C. TELEORMAN

Maximă grijă pentru eficiența economică a activității

mîna pe tezele, ciocane, mătură, reușind prin aceasta să reducem cheltuielile de reparații cu 275 000 lei. Tot în acest context am încadra și preocuparea unor colective ale subunităților noastre pentru confecționarea, cu mijloace proprii, a unor utilaje. La baza-siloz Smîrdioasa, de exemplu, șeful unității, Cristea Pantelimon și mecanicul Petre Cașcaval au conceput și realizat trei tarare de mare capacitate, de 20 de tone pe oră, cu ajutorul cărora s-a reușit ca întreaga cantitate de grâu și floarea-soarelui să se introducă în magazie condiționată concomitent cu recep-

ționarea; economiile realizate pe această cale au fost de peste 50 000 lei.

— Fiindcă e vorba de economii și mecanizare, reia directorul întreprinderii, ar mai trebui adăugat că, în perioada de vară, în cadrul întreprinderii au fost puse în funcțiune 110 puncte mecanizate de primire, care au asigurat un ritm zilnic de recepționare de peste 15 000 de tone, iar pentru preluarea în vrac a produselor s-au confecționat, la toate silozurile, buncăre de mare capacitate, corlate la instalațiile de transportare și elevatoare; în fluxul de utilaje s-au instalat, de asemenea, mijloace mecanice de condiționare. Aceasta ne-a permis nu numai să scurtăm durata recepționării, ci să realizăm și importante economii bănești. În total, pe întreprindere au fost înregistrate economii în valoare de 3 462 000 lei, care au contribuit la reducerea prețului de cost per tonă produs cu 6,09 lei.

— Într-adevăr, remarcă președintele comitetului sindicatului, se cuvine evidențiată preocuparea care a existat și există la noi pentru asigurarea unei eficiențe economice ridicate, ca și a unei calități superioare a produselor. Astfel, luna de lună, s-a analizat fiecare operațiune în parte, sub aspectul eficienței economice, aprobându-se prin planurile de producție numai operațiunile rentabile și strict necesare bunei conservări a produselor. De asemenea, la fiecare subunitate s-au urmărit, pe bază de fișe de evidență a calității stocurilor, prețul mediu al produselor, operațiunile de condiționare necesare pentru fiecare lot și valoarea produsului la livrare, asigurându-se în felul acesta o valorificare corespunzătoare a producției. Edificator în această privință este faptul că, din totalul beneficiilor realizate peste plan, circa 67 la sută provin din asigurarea unei calități superioare a produselor vândute. Întreținerea unui continuu spirit de emulație în rindul tuturor lucrătorilor, prin buna organizare și urmărirea atentă pe tot parcursul anului a întrecerii socialiste, grija pentru ridicarea calificării oamenilor, prin instruirile organizate, au fost, de asemenea, factori importanți în obținerea rezultatelor de care am vorbit. Aș sublinia, în mod deosebit, că rezultatele întrecerii socialiste au pus mai bine în lumină resursele existente în fiecare subunitate, lucru care ne va permite ca în acest an, cînd sarcinile ce le avem de îndeplinit sînt mai mari, să sporim și mai mult eficiența economică a întregii noastre activități.

Convorbire consemnată de P. VOICULESCU

BREVIAR JURIDIC

DREPTURI ALE CELOR CE-ȘI ÎNDEPLINESC OBLIGAȚIILE MILITARE

Cu prilejul generalizării experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, în multe unități s-a ridicat problema dacă se acordă sporul de vechime neîntreruptă în aceeași unitate și pentru perioada cît un salariat își satisface obligațiile militare. Am considerat nimerit să lămurim această situație și să amintim, în același timp, și despre alte drepturi pe care le au cei ce-și satisfac obligațiile militare.

De la început trebuie subliniat că în vechea lege a pensiilor (Decretul nr. 292 din 30 iulie 1959 și regulamentul de aplicare a acestuia, aprobat prin H.C.M. nr. 1081, din 31 iulie 1959, modificat și completat prin H.C.M. nr. 1173, din 20 noiembrie 1962) se considera ca vechime în muncă perioada cît angajații au îndeplinit serviciul militar, au fost concentrați sau mobilizați. Dacă aceste situații s-au ivit în termen de cel mult 90 de zile de la data încetării activității salariale. Deci, pentru a i se fi considerat vechime în muncă perioada satisfacerii obligațiilor militare, era necesar ca înainte de aceasta respectivul să fi avut calitatea de angajat.

Noua lege a pensiilor — nr. 27/1966 — și H.C.M. nr. 252/1967, ambele republicate în Buletinul Oficial nr. 17-18 din 1 februarie 1969, prevede că: „se consideră vechime în muncă și timpul cît o persoană a îndeplinit serviciul militar în termen, a fost concentrat, mobilizat sau a fost prizonier”. Prin urmare, de data aceasta dispozițiile legale sînt mai largi, ne mai existînd obligația ca cel în cauză să fi avut înainte de ivirea acestor situații (stagiul militar, concentrare, mobilizare etc.), calitatea de angajat.

Angajaților care au plecat din muncă să-și îndeplinească obligațiile militare li se acordă dreptul de a beneficia de vechime neîntreruptă pe baza art. 133 din Codul Muncii. Singura condiție este aceea ca respectivul să se prezinte la locul său de muncă sau să se reîncadreze în cel mult 90 de zile de la data încetării cauzelor care au provocat întreruperea, adică de la lăsarea la vatră, descențrare sau demobilizare.

Aceasta în legătură cu vechimea în muncă. Dar cu vechimea neîntreruptă în aceeași unitate?

În art. IX, litera g, din anexa nr. VII a H.C.M. nr. 914/1968, se prevede că se consideră că are vechime neîntreruptă în aceeași unitate și angajatul care s-a reîncadrat în muncă (în aceeași unitate sau în alta), în termen de cel mult 90 zile de la data încetării îndeplinirii obligației militare. Trebuie însă menționat că perioadele de întrerupere, adică timpul cît angajatul și-a satisfăcut obligațiile militare, nu se includ în calculul vechimii neîntrerupte în aceeași unitate. În această situație, vechimea neîntreruptă în aceeași unitate se determină prin însumarea perioadei anterioare îndeplinirii obligațiilor militare și a celei ulterioare întreruperii activității. Dacă unui angajat, în special în timpul concentrării, nu i s-a desfcăcut însă contractul de muncă, el primind în această vreme, conform dispozițiilor, și 1/2 din salariu, legea prevede că perioada respectivă se socotește ca vechime neîntreruptă în aceeași unitate. După cum se știe, pe baza acestei vechimi se acordă un spor la salariul tarifar cuprins între 3 și 10 la sută.

În încheiere trebuie precizat că, în conformitate cu prevederile legii nr. 26/1967 și cu precizările nr. 2038 din 13 iulie 1968 ale Ministerului Muncii, angajații încadrați în muncă după efectuarea stagiului militar primesc concediul de odihnă în anul încadrării (deci fără a mai aștepta 11 luni de activitate). Durata acestui concediu va fi corespunzătoare vechimii lor, proporțional cu timpul cuprins între data reîncadrării și sfîrșitul anului calendaristic în care a avut loc aceasta.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic șef

NOTĂ

Scumpi la tărîțe...

Mai întâi un amănunt cu titlu de curiozitate. Purtînd data de expediție 30 ianuarie 1970, adresa cu nr. 5717 a Direcției de învățămînt, propagandă și personal din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a sosit la destinatar — Liceul agricol din Dragomirești Vale, localitate situată în preajma Capitalei — la... 18 martie. Dar nu acest veritabil record de viteză, pentru epoca noastră supersonică, am vrea să-l consemnăm îndeosebi. Ci un alt fapt pe care ni-l relevă cuprinsul adresei.

Așa cum se specifică în notă, în vederea dotării laboratoarelor școlare cu aparatura și celelalte materiale necesare, Ministerul Învățămîntului a elaborat un catalog indicînd nomenclatura acestora și locul unde se produc. Pînă aici, toate bune, spunem noi. Dar în adresă se mai menționează cum că, pentru școlile din rețeaua de învățămînt a Ministerului Agriculturii și Silviculturii catalogele respective pot fi consultate la liceele agricole Craiova nr. 1, Sibiu, Arad, Șimleul Silvaniei, Iași, Dragomirești Vale, Tecuci și Rădăuți.

Și, cum nu după multă vreme la școlile amintite au sosit și catalogele respective — de fapt e vorba de 3 broșurele — pe urmele lor au prins o alergă spre consultare, o seamă de reprezentanți ai școlilor agricole din zonă. La Dragomirești Vale, de pildă, s-au prezentat directori și contabilii de la școlile cu profil agricol din Călușeni, Alexandria, Mizil (unii din ei, mai „iuți de picior” au ajuns chiar înainte de sosirea faimoaselor cataloge!).

Am propune celor care au editat cu atîtă sîrgincie broșurile respective să facă o operație simplă de aritmetică. Să pună deasupra suma reprezentînd cheltuielile ocazionate de deplasarea trimișilor școlilor la centrele indicate (transport, diurnă etc.) iar dedesubt pe cele care le-ar fi cerut editarea în plus a numărului convenit de cataloge. Să tragă apoi linie și să scadă.

Așa-i că nu poate fi vorba nicidecum de o concepție... economică? Și dacă-i așa, cum am putea-o... cataloga oare?

V. POMPILIU

ASIGURAREA DE ACCIDENTE FAMILIALA

Incheiată la A.D.A.S. acoperă urmările diferitelor accidente care se pot întîmpla în orice împrejurare oricărui dintre asigurați (soț, soție, copii între 5 la 16 ani, indiferent de numărul lor).

Asigurarea se încheie pe durata de 3 luni, iar prima de asigurare este de 25 de lei. Pe aceeași perioadă se pot încheia 3 contracte de asigurare.

Noțiunea de timp, îndată ce se desprimăvărează, își pierde de fapt adevăratul conținut în agricultură. Orele fug repede, aproape insesizabil observi că a sosit prinzul ori amurgul. Răspîndiți la treburile, oamenii profită de primele zile bune de lucru ale lui aprilie. Astă-iarnă, mulți dintre cooperatori, în primul rînd cei cu munci de răspundere dar și cadrele de pomicultori, viticultori, legumicultori, crescătorii de animale, ca și lucrătorii din I.M.A. și I.A.S. s-au întilnit și au studiat la lecțiile din cadrul cercurilor de aprofundare a cunoștințelor. Acum au trecut în a doua etapă, cea de lucrări practice, a învățămîntului agrozootehnic, care de fapt trebuie să continue tot timpul anului.

Ce întreprind absolvenții? Cum aplică ei învățămintele culese?

Ne aflăm în județul Vilcea unde, în cele 87 de C.A.P., 3 I.M.A. și 3 I.A.S. au funcționat 239 de cercuri de aprofundare a cunoștințelor, cu 5 043 de cursanți. Expunerile teoretice au fost încheiate în genere la 28 martie, prin lecții recapitulative asupra materiei predate. Pretutindeni unde lectorii au dovedit hărnicie și simț de răspundere pentru pregătirea cadrelor cu care inginerii și tehnicienii vor lucra în cursul anului, s-au obținut rezultate bune la învățatură. Așa stau lucrurile la C.A.P. Ștefănești, unde inginerii Dumitru Croitoru și Gheorghe Mitrahe au desfășurat o muncă susținută pentru ridicarea nivelului profesional al cooperatorilor, ori la C.A.P. Prundeni, unde ingineria Maria Moldovan s-a străduit să crească buni viticultori.

La sediul cooperativei agricole din Sutești, întilnim un tablou căruia poate ar trebui să-i consacram un spațiu mai larg. Zeci de foști cursanți lucrează în prezent la punerea la stratificat a vițelor altoite, în vreme ce alții termină lucrarea propriu-zisă de altoit. Străbatem două încăperi mari ticsite cu lăzi umplute cu rumeguș, în care au fost îngropate vițele. Mai multe femei — Elena Diaconu, Veronica Culinaru, Paraschiva Pîrvu — și cîțiva bărbați scot vițele din lăzile „încheiate de”, așezînd rumegușul în niște găleți. De ce oare?

— A apărut mucegaiul, zice Elena DIACONU. De aceea, așa cum am fost instruite la lecții, în asemenea caz procedăm la stropitul vițelor cu Ortocid-50, dînd cite 400 de grame la 100 de litri de apă. Muncă suplimentară, dar salvăm materialul săditor.

— Încercăm însă și o altă metodă, intervine Veronica CULINARU. Mi se pare că e vorba de o „premieră pe țară” în C.A.P. Am parafinat 50 000 de vițe și le-am introdus în nisip, lăsîndu-le capetele afară. Lectorul nostru, Florin Neagoe, a preluat procedeele de la Stațiunea experimentală viticolă, învățîndu-ne cum să lucrăm. Prin această metodă atacul de mucegai este exclus.

Poposim la cooperativa agricolă din Vlădești, unde, între alte animale, se cresc și 116 vaci cu lapte. Medicul veterinar Ion SIMIONESCU, șeful fermei respective, ne informează că în

iarnă cercul de învățămînt pe care l-a condus a fost frecventat de 18 cooperatoare. Pe una dintre ele, Ioana Guțui, o găsim tocmai dînd asistență unei vaci care naște.

— Vă mărturisesc că lecțiile din iarnă mi-au prins foarte bine. Sînt veche în meserie, dar am deprins acum o serie de cunoștințe noi sanitar-veterinare. Am avut, de pildă, un caz de început de marmită la o vacă și fiindcă șeful fermei era plecat cu treburi, m-am priceput de minune cum să fac masaj ugerului, să-l ung cu vaselină și să-l introduc în sfîrcuri Asocilin. Altădată, după o naștere se ivise un început de cangrenă la ombilic. Pînă să vină tovarășul doctor am folosit iarăși cu bun rezultat Aso-

linul. Și de la alți absolvenți ai cursurilor, Maria Săndulache, Liliana Mureșan, Elena Vulpe, aflăm lucruri asemănătoare.

Șeful fermei suride mulțumit. Munca lui a rodit.

ABSOLVENȚII LA LUCRU

Și de la alți absolvenți ai cursurilor, Maria Săndulache, Liliana Mureșan, Elena Vulpe, aflăm lucruri asemănătoare.

Șeful fermei suride mulțumit. Munca lui a rodit.

Inginerul agronom Virgil FLORIAN, pe care îl găsim la o livadă de la C. A. P. Paușești — Măglași, a venit la conducerea fermei pomicole de aici de puțină vreme. Constatînd „fragilitatea” cunoștințelor oamenilor căpătate la cercul respectiv în iarnă, el a trecut imediat la lucru, organizînd o serie de lecții practice cu cooperatorii. Între altele le-a arătat cum trebuie să execute tăierile de corecție, de rărîre și fructificare. Apoi, citeva zile la rînd, i-a învățat cum se fac terasele individuale la pomi, lucrare ce nu s-a executat pînă acum în cooperativă, deși plantațiile respective se află pe pante de peste 15 grade.

Ată-ne și la o întilnire cu absolvenții cercurilor de apicultură de la C. A. P. Olănești-Sat, unitate care dispune în prezent de 522 de stupi. De la vechiul apicultor Constantin Mușeu mulți tineri au deprins cunoștințe utile anul trecut. Dar cursul ținut în iarnă a avut darul să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor lor practice, încît în prezent Ion Florescu, Grigore Găujan, Gheorghe Drăghici și alții, pe care îi găsim executînd controlul stupilor și alimentarea acestora cu Apisan, nu au decît cuvinte de mulțumire la adresa inginerului Pe-

tre Cosmescu, totodată președintele cooperativei, care le-a înfățișat teoretic și practic o serie de noutăți.

Mai departe, poposim în mijlocul a peste 80 de lucrători ai secției întii de la I.A.S. Drăgășani, care lucrează în pepiniera de viță. Luăm aminte cum Nicolae Globașu, Ion Păcureanu, Marin Andrei și alții corectează biloanele, le despică meticulos și plantează vițele.

— Direcția principală a expunerilor ne informează fermierul Ion CIOCIRLAN, a fost orientată către execuții ireproșabile. Și lucrul lor se dovedește în prezent conform celor învățate.

Despre această problemă a calității discutăm ceva mai tirziu și cu tehnicianul agronom Mircea COJOCARU, președintele cooperativei din Lungești. Aici, absolvenții au înființat loturi demonstrative pe 50 hectare cu griu, urmîrind fertilizarea culturii respective cu doze diferite de îngrășăminte. Asemenea loturi au fost organizate de altfel, în peste 20 de cooperative. La cea din Mihăești, absolvenții urmăresc pe lotul respectiv comportarea cartofilor iarovizați în lădițe olandeze; la CAP Călimănești se experimentează amendarea livezilor de meri și pruni cu piatră de calcar, iar pe un alt lot se verifică modul cum se comportă vița de vie, coacăzul și trandafirul de dulceață, intercalați în livezi.

Dar peste tot locul roadele învățaturii se dovedesc asemănătoare? Ne vedem obligați să spunem categoric: nu. Fiindcă pe alocuri nici lecțiile nu s-au dovedit la înălțime, ținîndu-se abia citeva expuneri în curs de aproape cinci luni. Ingineri cum sînt Constantin Penduș, (CAP Sinești), Maria Lixandra și Constantin Luță (CAP Ghiroiu), Elena Nicolescu (C.A.P. Tepești) n-au justificat în nici un fel încrederea acordată în activitatea lor ca lectori. Și urmările se văd: însămințările din prima urgență în asemenea untăți bat pasul pe loc, utilajele sînt folosite la voia întimplării, în vii butucii nu sînt tăiați de uscături și nu se face corect copeitul.

Ce s-ar putea întreprinde pe viitor ca învățămîntul agrozootehnic să rodească în absolt toate cooperativele agricole?

— Poate n-ar fi rău, propunea medicul veterinar Adela VILCOV de la CAP Voicești, să se procedeze și la noi, în agricultură, ca în fabrici, uzine și mine, unde normarea și plata muncii se face conform gradului de calificare a oamenilor. În urma unor examene riguroase, absolvenților cursurilor agrozootehnice să li se elibereze diplome. Aceste diplome să le confere și drepturile corespunzătoare față de cei care nu manifestă interes deosebit pentru a-și ridica gradul de calificare.

O propunere care, credem, ar putea fi luată în studiu de către Direcția propagandei, învățămîntului și personalului din ministerul nostru.

Ing. Aurel NEACȘU
și Al. RAICU

POȘTA REDACȚIEI

Petru VIZIRU, județul Satu Mare:

Rezervistii primesc de la unitățile militare la care sînt concentrați drepturile de soldă, hrană, echipament, cazare, întreținere, asistență medicală și medicamente.

În timpul concentrării, unitățile de producție sînt obligate să le păstreze locul și funcția avută.

Intrucît aveți gradul de sergent, veți primi pe lîngă solda de la unitatea militară și o indemnizație lunară egală cu jumătatea din salariul dumneavoastră mediu, calculat în funcție de salariul de pe ultimele trei luni, realizat la I.A.S.-ul unde ați lucrat.

Un grup de contabili de la cooperativele agricole de producție din județul Buzău:

Dările de seamă statistice care au legătură cu evidența tehnic-operativă sau contabilă se întocmesc de aparatul contabil din cooperativă, răspunderea revenînd contabilului șef. Pentru completarea unor date tehnice din darea de seamă se cere sprijinul tehnicienilor.

Oglogiația întocmirii dărilor de seamă de către aparatul contabil pentru cooperative agricole de producție nu este stabilită prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri, ci prin acte normative elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii (acte ce sînt transmise fiecărei cooperative).

Mihai CHESNOIU — I.A.S. Fundeni, județul Ilfov:

Conform prevederilor H.C.M. nr. 1 932/1969, prin generalizarea aplicării în întreprinderile agricole de stat a noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, stabilit prin H.C.M. nr. 914/1968, cu începere de la 1 noiembrie 1969, salariul tarifar stabilit șefului de fermă se acordă lunar în proporție de 80 la sută. Sumele reținute lunar din salariul tarifar de încadrare se restituie la finele anului, în raport de gradul de realizare a planului anual de producție totală (exprimat valoric) al fermei respective, indiferent de perioada cit acesta a lucrat în cadrul fermei.

Planul de producție totală al fermei este stabilit pe an calendaristic (1 ianuarie — 31 decembrie). Pînă la 1 noiembrie 1969, potrivit prevederilor H.C.M. nr. 3 237/1967, salariul șefului de fermă s-a acordat lunar în proporție de 85 la sută, iar diferența de 15 la sută reținută s-a restituit la finele anului, în raport de gradul de îndeplinire a planului anual de producție totală exprimat valoric, în condițiile prevăzute de Instrucțiunile nr. 26 650/1968 pentru aplicarea Hotărîrii menționate (Instrucțiuni pe care le găsiți bineînțeles, și în întreprinderea dumneavoastră).

Alexandru Gh. GHERGHIN, comuna Leordeni, județul Argeș:

Cele sesizate de dumneavoastră s-au dovedit a fi juste. Pensiile au fost plătite membrilor cooperatori în raport de încasarea contribuției de 2,5 la sută, astfel încît sumele la care vă referiți corespund procentului respectiv.

De curînd s-a stabilit însă să vi se plătească și diferența ce vi se cuvine.

Relu VURCIUS — Dorohoi:

Programele de bacalaureat pentru liceele agricole au fost publicate în „Revista învățămîntului profesional și tehnic” nr. 6 din luna decembrie 1969.

Absolvenții liceelor de specialitate se pot prezenta la concursul de admitere în învățămîntul superior, în aceleași condiții ca și absolvenții liceelor de cultură generală.

Conform comunicării ce ni s-a făcut de către Ministerul Învățămîntului, programele pentru obiectele la care se va susține examenul de admitere în învățămîntul superior vor fi publicate în „Gazeta învățămîntului”.

Nicolae ROMAN — Baia Mare:

Prevederile H.C.M. nr. 2379/1967 nu mai sînt aplicabile în cazul dumneavoastră, intrucît prin H.C.M. 1780/1969 a încetat să mai existe unitatea la care ați funcționat (DIFOT Maramureș), luînd ființă o nouă unitate (OFFGAIF Maramureș).

Nefiînd vorba de continuarea muncii în aceeași unitate, nu se pot aplica prevederile HCM nr. 435, 1306 și 2379/1967, urmînd să primiți salariul funcției pe care ați fost încadrat.

PENTRU BIBLIOTECA DUMNEAVOASTRĂ:

PRACTICUM DE ANATOMIE PATOLOGICĂ VETERINARĂ

Autorul, prof. dr. doc. Viorel CIUREA, prezintă, în primul rînd, metodele de diagnostic în morfopatologie. În continuare: sînt expuse: patologia celulară, diagnosticul morfologic al proceselor fundamentale, morfologia tulburărilor locale de circulație, diagnosticul leziunilor de organ (aparatul respirator, circulator, digestiv, urinar etc.).

În alte capitole ale cărții sînt prezentate: sistemul endocrin și aparatul locomotor.

Lucrarea, apărută recent în Editura Ceres, se încheie cu indicații în ce privește tehnica histopatologică. Numeroase capitole sînt ilustrate cu fotografii, desene în culori, tabele, grafice.

BOLILE FRUCTELOR DIN DEPOZITE

În timpul păstrării lor temporare (de 1 la 2 zile) sau chiar în tranzit, fructele suferă mari pierderi, care evaluate anual la volumul lor total însumează mii de tone.

Pentru a sprijini aplicarea unor măsuri împotriva dușmanilor nevăzuți care provoacă astfel de pierderi, (e vorba de agenții patogeni sau accidentali de natură fiziologică) autorii — dr. ing. A. Gherghi, ing. Elena Bucur și biolog I. Burza — după ce se ocupă în lucrare de structura, compoziția chimică și metabolismul fructelor, insistă pe larg asupra bolilor fructelor de natură parazită și neparazită. Deosebit de utile pentru practicieni sînt indicațiile pe care lucrarea — apărută tot în Editura Ceres — le dă în ce privește măsurile ce trebuie luate în vederea prevenirii și combaterii bolilor de natură fiziologică.

INVESTIȚIILE ȘI CALCULUL ECONOMIC

Este vorba de o lucrare apărută în Editura Științifică, ce expune pe larg analiza și calculul economic în planificarea, proiectarea și stabilirea eficienței economice a investițiilor. În primul rînd, autorii — ing. I. I. SAPHIER și ing. E. V. TOPALA — insistă, între altele, asupra criteriilor de optimizare în problemele de investiții și a metodelor noi de calcul economic în planificarea și proiectarea investițiilor. Apoi se trece la analiza eficienței și optimizarea structurii investițiilor, ca și la influența economică a tehnologiilor și nivelul tehnic cel mai adecvat.

După ce este urmărit minuțios factorul timp, lucrarea se ocupă de folosirea cu randament a mijloacelor în realizarea investițiilor.

Cartea poate fi de maximă utilitate constructorilor și sectoarelor economice din unitățile agricole socialiste.

MĂSURAREA CHELTUIELILOR ȘI REZULTATELOR

Novojilov Victor VALENTINOVICI, profesor și laureat al „Premiului Lenin”, analizează în lucrarea cu titlul de mai sus — apărută în Editura Științifică — unele probleme de importanță primordială pentru economia socialistă: metodele de aflare a efectului maxim al investițiilor, principiile de măsurare a cheltuielilor de producție și a rezultatelor, căile de maximizare a ritmului de creștere a productivității muncii, metodele de determinare a termenelor de serviciu optime ale tehnicii, principiile formării planificate a prețurilor.

CHIMIA ÎN SPRIJINUL AGRICULTURII

Chimia este chemată azi să sprijine culturile vegetale și sectorul zooveterinar în așa fel încît, prin produsele respective — îngrășăminte, substanțe antidăunătoare, stimulatori de creștere, mase plastice etc., să asigure, concomitent cu alte măsuri tehnice și organizatorice, obținerea unor producții superioare.

Lucrarea realizată de dr. Rodica DRIMUȘ și ing. Solomon BENARI, apărută recent în Editura Științifică, se ocupă la început de rolul îngrășămintelor chimice (cu azot, cu fosfor, cu potasiu, îngrășăminte complexe, amendamente calcaroase). În continuare, sînt înfățișate aspectele protecției chimice a plantelor (insecticidele, fumiganții, acaricidele, fungicidele, erbicidele, rîndicidele) ca și tratamentele mixte și cu aerosoli.

Capitole speciale sînt consacrate în lucrare stimulatoarelor și inhibitorilor de creștere, materialelor plastice utilizate în agricultură și mijloacelor chimice folosite în zootehnie (chimizarea furajelor, medicamente de uz veterinar).

O bogată ilustrație — scheme, fotografii, tabele etc. — completează paginile acestui cărți ce se adresează nu numai inginerilor agronomi și chimiștilor, ci și specialiștilor din institutele de cercetări și învățămînt superior.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 19 - 25 aprilie

RADIO

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7.45; 11.15; 14.00; 15.55; 20.10; 22.30; programul II: 15.50; 18.30. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.05; 8.10; 9.42; 13.15; 15.00; 15.55; 18.00; 18.50; 19.20; 20.25; 21.00; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 6.00; 9.12; 13.00; 14.30; 17.00; 20.00; 21.16; 22.50.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 9.02; 11.10; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.15; 13.22; 18.30; 20.25; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 14.30; 17.00.

MĂRTI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 11.20; 12.30; 13.45; 14.50; 17.52; 20.10; programul II: 6.00; 8.50; 11.00; 14.03; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 12.00; 13.22; 14.00; 16.20; 18.30; 20.25; 22.30; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 15.30; 17.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; programul II: 6.00; 8.54; 11.00; 14.03; 18.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 11.05; 12.00; 13.22; 14.00; 20.25; 21.20; 21.35; 23.00; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 11.30; 12.15; 14.30; 15.30; 17.00; 18.50; 22.25.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 20.10; 22.30; programul II: 6.00; 9.00; 11.10; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.50; 23.10; 0.03-5.00; programul II: 7.10; 10.55; 11.40; 15.00; 22.20;

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.35; 21.10; programul II: 7.10; 11.20; 14.03. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 9.50; 10.30; 12.15; 13.22; 14.00; 18.30; 20.25; 21.20; 21.35; 22.30; 0.03-3.00; programul II: 6.00; 8.55; 11.30; 14.30; 15.30; 17.00.

SIMBĂȚA: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.06; 12.30; 20.10; programul II: 6.00; 11.20; 13.00; 15.35; 22.00. **Muzică ușoară și de dans:** programul I: 6.00; 7.15; 8.30; 10.05; 11.05; 12.15; 15.00; 20.25; 21.20; 21.35; 22.20; 23.00; 0.03-6.00; programul II: 7.10; 9.00; 11.40; 14.03; 14.30; 17.35; programul III: 18.32.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.15 - Deschiderea emisiunii. ● Gimnastica de înviorare ● Telescoala; 8.45 - Matineu duminical pentru copii și școlari; 10.15 - **ORA SATULUI:** ● La ordinea zilei: semănatul porumbului - știri și reportaje ● Dezvoltarea agriculturii în perspectiva programelor naționale inițiate de partid: combaterea eroziunii solului: - Dealuri în mers, reportaj filmat despre redarea în circuitul agricol a unor suprafețe din bazinul Donciului și sectorul Băneasa-Balintesti, județul Galați: - Lucrări întreprinse de cooperative agricole pentru combaterea erodării solului. Prezintă Ing. Nicolae Popescu, consilier în Institutul de îmbunătățiri funciare ● Calendarul lucrărilor agricole ● Muzică populară românească; 11.20 - Concert simfonic. Festivalul Beethoven; 12.00 - De strajă patriei; 12.35 - Emisiune în limba maghiară; 13.35 - Închiderea emisiunii de dimineață; 15.00 - Deschiderea emisiunii de după-amiază. **FOTBAL - juniori:** România-U.R.S.S. (preliminariile turneului U.E.F.A.); 16.45 - Rapid-Universitatea Craiova (divizia A); 18.30 - Film serial: „Oliver Twist” (V); 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ:** 19.20 - Noutăți cinematografice; 19.45 - Festivalul național al artei studentești. Transmisii de la Cluj; 20.15 - Medic în Africa, reportaj; 20.30 - E primăvară în... aprilie! Emisiune de varietăți; 22.15 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE:** 22.30 - Telesport. **Programul II:** 20.00 - Filme documentare; 20.25 - Trei soliști - trei recitaluri; 21.25 - Roman foileton „Război și pace”.

LUNI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Însemnări pe marginea dezbaterilor din cadrul colocviului național studentesc desfășurat la Iași cu tema: „Rolul filozofiei marxiste și al culturii umaniste în formarea viitorului specialist”; 18.30 - Actualitatea culturală; 18.45 - Intermezzo coral; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ:** 19.20 - Moment muzical;

19.30 - Actualitatea economică; 19.55 - Reflector; 20.15 - Roman foileton „Portretul unei doamne”. Ecranizare realizată de regizorul James Cellan Jones; 21.05 - Steaua fără nume; 22.05 - Agenda politică; 22.15 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.30 - Scena.

MĂRTI: 18.00 - Lumea copiilor; 18.30 - Ancheta economică; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 - La volan - emisiune pentru conducătorii auto; 19.35 - Ce știm și ce nu știm despre om?; 20.00 - Reflector; 20.10 - Seară de teatru TV „Torrente” de Al Stein; 21.55 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE:** 22.10 - Intermezzo muzical; 22.20 - Teleglob - Japonia văzută de Ioan Grigorescu: „Megapolis” (I); 22.45 - Medalion Dinu Lipatti.

MIERCURI: 18.00 - Deschiderea emisiunii. Din tată în fiu. Emisiune pentru tineret; 18.40 - Actualitatea muzicală; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.30 - Legumicultura. Din experiența plantării legumelor în solarii; 19.45 - Omagiu lui Lenin, emisiune literar-muzicală; 20.20 - „Sint inginer constructor” - un film dedicat mîndriei de a participa la marile înfăptuiri ale socialismului, de a fi urmașul unei strălucite pleiade de ingineri care au dus faima genului constructor al poporului nostru; 20.50 - „Roma oraș deschis” - capodopera lui Roberto Rossellini care a impus neorealismul în cinematografia mondială; 22.30 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.45 - Sere-nade și canțonete. Emisiune muzical-cinematografică.

JOI: Programul I: 17.30 - Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.05 - Film serial „Oliver Twist” (VII); 18.35 - Mult e dulce și frumoasă; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 - **FOTBAL - juniori:** România-Polonia (preliminariile turneului U.E.F.A.). Înregistrarea celor mai importante momente ale meciului; 19.35 - Actualitatea în economie; 19.45 - Avangarda; 20.00 - Stagiune lirică TV: „Turandot”, operă în trei acte de Giacomo Puccini; 21.40 - Anunțuri - publicitate; 21.45 - Prim plan: Artistul emerit Fory Etterle; 20.15 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.30 - „30 minute de ris” cu Jerry Lewis. **Programul II:** 20.00 - Film artistic: „Drumuri”. O producție a studiourilor din R. P. Bulgaria; 21.20 - Lirică românească. Emisiune de versuri; 21.45 - Microavangarda; 21.50 - Film serial. Reluarea episodului „Hotelul „Bine ați venit” din serialul „Război și pace”.

VINERI: 17.00 - Deschiderea emisiunii. Telescoala: ● Matematică (clasa a VIII-a) ● Fizică (clasa a XII-a) ● Film didactic „Obținerea celulozei” (chimie clasa a XII-a - 17.40); 18.00 - Lumea copiilor prezintă „Vin năzdrăvanii”; 18.20 - Contractul în acțiune. Contractele industrie-comerț, confruntate cu opiniile consumatorilor; 18.35 - „Cine joacă perinița”. Cîntece și dansuri populare interpretate de Ansamblul Casei de cultură „Nicolae Bălcescu” din Capitală; 18.55 - Anunțuri - publicitate; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 - Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică: „Soluțiile energetice ale secolului XX”; 20.20 - Film artistic: „Vii și morți” (III). Ecranizare după romanul lui Constantin Simonov, „Nimeni nu se naște soldat”; 22.20 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.30 - Cadran. Emisiune de actualitate internațională.

SIMBĂȚA: Programul I: 17.00 - Emisiune în limba germană; 18.05 - Bună seara fete, bună seara băieți!; 19.00 - **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 - Festivalul național al artei studentești. Aspecte de la Festivalul formațiilor corale și instrumentale. Transmisii de la Iași; 19.40 - Reflector; 19.50 - Teleenciclopedia; 20.45 - Microavangarda; 20.50 - Film serial Război și pace: „O cutie electronică”; 21.40 - „Simbăta seara între prieteni”. Emisiune de varietăți realizată în colaborare cu redacția muzicală a Televiziunii din Belgrad; 22.35 - **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Telesport; 23.00 - Romane: „O dragoste statornică”. Alexandru Corfescu și cîntecul sale; 23.20 - Închiderea emisiunii programului I. **Programul II:** 20.45 - Mosaic cinematografic; 21.45 - Seara melomanului. Muzică de Johann Christian Bach și Gaspar Cassado; 22.15 - Actualități literare; 22.25 - Film serial: „Ritul întunecat” (Episodul I). La propunerea telespectatorilor, cu emisiunea de față reluăm prezentarea acestui serial.

CULTIVATORI!

Prin depozitele și magazinele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor, vă puteți procura:

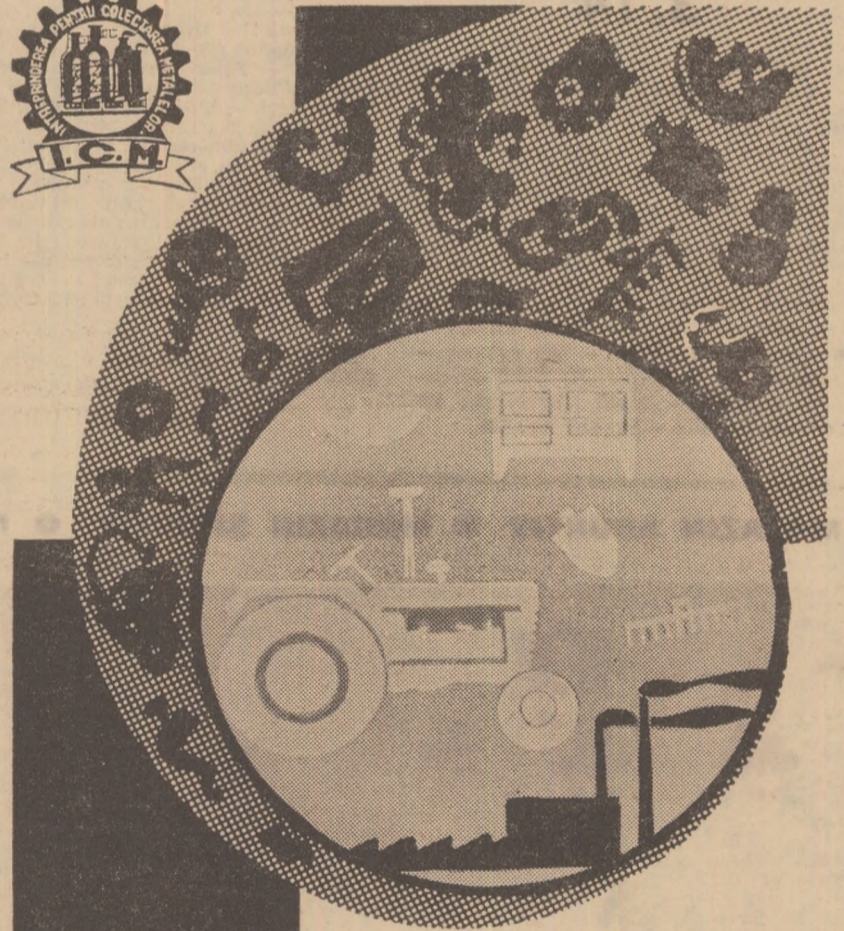
— SEMINȚE DE LEGUME pentru răsaduri și culturi de câmp din toate soiurile raionate ca: ardei gogoșari, ardei gras, ardei iute, ardei lung, vinete, tomate, gulii, mărar, varză, spanac, salată, ridichi, țelină, pepeni verzi, pepeni galbeni, dovlecei etc.

— SEMINȚE DE GAZON și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

— DE ASEMENEA, ÎN PRIMĂVARĂ — prin depozitele AGROSEM — se vor pune în vânzare vițe altoite, precum și pomi fructiferi pentru plantări în grădinile familiale.

ADRESAȚI-VĂ DIN TIMP TUTUROR ÎNTEPRINDERILOR PENTRU APROVIZIONAREA CU SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR — DIN ȚARĂ, CARE VĂ POT LIVRA SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR VITI-POMICOL.

Agrosem

STRÎNGEȚI ȘI PREDAȚI DEPOZITELOR I.C.M. ȘI CENTROCOOPULUI DEȘEURILE METALICE ȘI METALELE VECHI sortate conform stasului întreprinderii pentru colectarea metalelor

ANUNȚURI PUBLICITARE

Revista „AGRICULTURA” publică, alături de reclame, texte publicitare menite să înlesnească vânzarea, cumpărarea sau schimbul unor produse, materiale și utilaje între unități din agricultură și silvicultură, precum și alte anunțuri — operațiuni ce se desfășoară pe baza reglementărilor legale în vigoare.

Costul unui cuvînt este de 3 lei. Pentru servicii speciale (text în chenar sau literă deosebită), la tariful de bază se percepe un spor de 50 la sută.

La solicitarea unităților, publicarea anunțurilor poate fi repetată ori de cîte ori este necesar, în condițiile de plată arătate mai sus.

Textul anunțului, însoțit de comanda semnată de cei în drept, în care se vor indica condițiile de apariție și numărul de cont din care urmează a se face plata prin virament, se vor trimite pe adresa:

Revista „Agricultura”, București, Piața Șcînteii nr. 1, Sectorul 1, Oficiu poștal 33, Căsuța poștală 4105, Telefon 17.32.73.

Anunțurile al căror cost nu depășește 100 de lei se vor achita în numerar, prin mandat poștal expediat pe aceeași adresă, odată cu textul anunțurilor.

CALEIDOSCOP

DE LA LUME ADUNATE

ELEFANȚII SE PENSIONEAZĂ...

Urișele pachiderme, care de secole trecu în Ceylon drept cele mai valoroase animale de muncă, prezente pe șantierele forestiere, „săltind” imense trunchiuri de arbori, sau de neînlocuit în defrișarea junglei, acolo unde orice alte mijloace de transport se arată neputincioase, într-un cuvânt giganti „buni la toate” se pregătesc să iasă la pensie. În ciuda serviciilor pe care le-au adus omului, acești coloși sunt supuși la ora actuală unui adevărat rechizitoriu. În primul rând, ei mănâncă enorm, hrănindu-se doar cu „Kital” palmieri tineri, disponibili doar în sudul Ceylonului. De muncă, muncesc maximum patru ore pe zi! Urmează „baia” pe care și-o fac la riu. În restul... timpului, se mai îmbolnăvesc, fiind foarte sensibili la indigestii și bolile aparatului respirator. Nu trebuie să uităm că — cel puțin elefantul ceylonez — pretinde și perioade de odihnă, un fel de „concediu”. Elefantul, înainte de a putea fi „angajat” trebuie crescut de mic și dresat anume pentru diferite munci. Incolo, tot secretul exploa-

tării elefantului constă în a ști să-l strunești, căci el poate deveni periculos în orice moment. Dacă mai adăugăm și prețul de cost al unui elefant, egal cu al unui tractor, ne putem face o imagine completă asupra serviciilor și neajunsurilor pe care el le oferă omului. În Ceylon mai există circa 300 de elefanți, turmele sălbatice fiind pe cale de dispariție (se știe că, în captivitate, elefantul nu se poate înmulți).

Dezvoltarea industriei de exploatare a pădurilor în Ceylon pune cu deosebită acuitate introducerea tractoarelor și a altor mașini, capabile să satisfacă necesitățile ei de dezvoltare. Prin eforturile întreprinse de guvernul ceylonez, cu ajutorul F.A.O. se prevăd schimbări însemnate în panorama atât de neobișnuită a junglei, elefanții care timp de milenii au „dominat”, sînt nevoiți să bată în retragere, pentru a ceda locul tehnicii moderne.

M. NICOLAE

Desen de Nic. NICOLAESCU

CU SAU FARA OUA

Jean-Luc Oillaux, este cel mai mare mîncător de ouă proaspete din Redon (Franța) și nu numai din această localitate.

Recent, el a pariat că va înghiți trei duzini de ouă în jumătate de oră. În ziua respectivă, Jean-Luc și-a doborât propriul său record: el a mîncat primele două duzini în trei minute, apoi, după ce a răsuflat o clipă, a înghițit și restul, în total în 17'4", cîștigînd astfel pariul — o masă bună. Dar fără ouă

NU ARUNCAȚI AUTOMOBILELE VECHI

Nu aruncați automobilele vechi! Dăcuiți-le homarilor fără casă. Acesta este sfatul dat de oceanologii britanici posesorilor de automobile vechi. Ei arată că numărul homarilor continuă să scadă, atât de mult, încît această specie de crustacee are nevoie de protecția omului. Se pare, adaugă oamenii de știință, că homarii sînt atrași de fierul vechi

CE ȘTIM DESPRE LALELE ?

Mai mulți cititori ne-au solicitat, în ultimul timp, amănunte despre frumoasele flori care sînt lalelele.

Le răspundem : Se cunosc aproximativ 100 de specii spontane, majoritatea fiind originare din Africa de nord, Asia răsăriteană și Europa. În Turcia, exista încă din secolul al 16-lea un mare număr de lalele originare din Persia. Ele aveau flori de culori diferite.

Primele lalele de grădină au fost introduse în Europa apuseană în același veac. În 1554, ele au fost aduse la Viena din Constantinopol, iar cu cîteva luni mai tîrziu un negustor din Anvers le-a acclimatizat în Olanda, unde au devenit o cultură tradițională.

În secolele al 16-lea și al 17-lea, lalelele s-au răspîndit în Anglia, Germania, Franța, obținîndu-se nenumărate soiuri, și in-

locuindu-se unele cu altele în funcție de... modă.

În țara noastră se cultivă aproape toate soiurile cunoscute pe glob, un centru special al Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură funcționînd la Eforie. La acest centru s-au efectuat și continuu diferite experiențe pentru obținerea de soiuri noi, atît din sămînță cît și prin polenizări.

Cele mai vechi soiuri sînt lalelele simple timpurii, durată înfloririi fiind în medie de 16 zile, cu flori mari în formă de cupă. Cele mai multe soiuri timpurii se folosesc în cultură forțată.

Lalelele duble timpurii s-au obținut prin selecție din plantele soiului vechi Murillo, cu aproape 22 de petale.

Extrem de căutate sînt lalelele tîrzii (cu epoci tîrzii de înflorire).

Dintre celelalte lalele mai solicitate trebuie amintite cele din „grupa papagal”, care înfloresc în luna mai, cele cu flori înalte (bătute), cele cu flori de bujori, lalelele din grupa Rembrandt, lalelele botanice colorate în alb-crem, striate cu roșu spre vîrf.

I. ALEXANDRU

HORTICULTORUL AMATOR

Decorarea balcoanelor cu verdeață și flori

Pufulețul, ghecișoara, păraluțele, creasta cocoșului, panseluțele, gălbenelele, ochiul bouului pitic, gherghinele pitice, vanilia, canalele (balsaminele), mușcatele, cercelușii, umbra iepurelui, telegraful (Tradescantia), voalul miresei, petuniile, salviile, urzicele, busuiocul domnesc (Reseda odorata), crăițele, călțunașii, zorețele, singele voinicului, vița japoneză și de Canada și chiartrandafirii, iată cîteva plante care pot fi folosite cu succes la decorarea balcoanelor.

Plantele folosite în decorul balcoanelor se plantează în jardiniere cu pămînt sau în ghivece de lut ars, așezate pe suport din lemn sau metal. Jardinierele pot fi confecționate din lemn, ceramică, material plastic, tablă zincată sau azbo-

ciment. Dimensiunile jardinierele se stabilesc în funcție de dimensiunile balcoanelor, dar în așa fel încît să nu depășească lungimea de 1 m, iar înălțimea și lățimea să nu fie mai mici de 20 cm. Pentru vopsirea jardinierele se vor folosi culorile neutre (gri-deschis, maro-deschis spre galben, alb-mat etc.), care contrastează plăcut cu verdele proaspăt al frunzelor și scot în evidență frumusețea florilor ca principal element decorativ.

Pămîntul folosit în jardiniere trebuie să fie bogat în elemente fertilizante și suficient de permeabil. El se obține dintr-un amestec format din două părți de mranică sau pămînt de răsadniță, o parte pămînt de țelină sau de grădină și 1/5 parte nisip grosier.

Înainte de umplerea jardinierele cu pămînt, în scopul asigurării unui bun drenaj, pe fundul acestora se va așeza un strat de pietriș mărunt, nisip sau turbă grosieră. Pămîntul se va așeza în așa fel încît de la marginea de sus a jardinierele și pînă la nivelul acestuia să rămîna un spațiu liber de 2-3 cm, necesar pentru apa folosită la udare.

Culorile florilor diferitelor plante alese pentru decor trebuie să se armonizeze atît între ele cît și cu fațada blocului sau casei.

Florile se plantează în jardiniere, fie în grupuri de 4-10 bucăți dintr-o specie, fie pe două rînduri, în care caz rîndul din spate va fi ocupat de o plantă floricolă cu creștere dreaptă, iar cel din față va fi destinat plantelor floricole pendente sau pletoase. O combinație de acest gen foarte reușită este cea realizată prin plantarea pe rîndul din față a unor petunii pendente, colorate în alb, iar pe rîndul din spate a unor mușcate roșii sau salvii cu portul mai înalt. O combinație tot atît de reușită poate fi și cea realizată prin plantarea de petunii sau bellii albastre, cu port pendent, pe rîndul din față și crăițe galbene sau gălbenele, pe rîndul din spate.

În continuare, ne rămîne doar să udăm plantele cu regularitate, să îndepărtăm florile trecute și părțile uscate și să aflăm pămîntul la nevoie pentru a ne bucura un timp cît mai îndelungat de parfumul, frumusețea și gingășia lor.

R. IONESCU

● CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ● CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ●

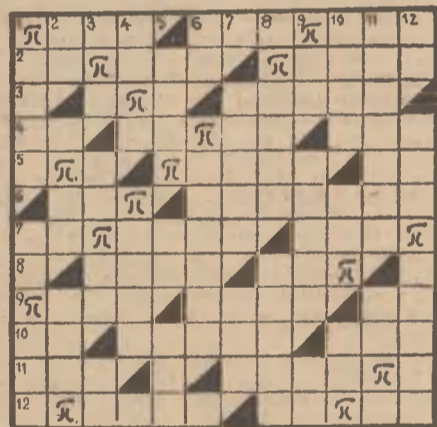
3, 14

ORIZONTAL : 1) Netrecut la examen — Un ton categoric ; 2) Abundenți — Bani care nu fac... două parale (reg) ; 3) Acul din grădină — Istoria pe ani ; 4) Cules ! — Se ocupă cu ordinea cuvintelor în propoziție și a propozițiilor în frază — Rezultat obținut la matematică ; 5) Inventar de documente — A ploua cu stropi reci și leneși — O sută la hectar ; 6) Oameni între oameni — Păstrează bine hainele ; 7) Bucureștii, inima țării — A da geană-n geană ; 8) A lua cunoștință de fenomenul literar — Se bat în capete ; 9) Mîi mișior — Umples casa de lumină — 40% rabat ! ; 10) Culte — Dor pîrbeag — Domeniu de... cultură ; 11) Nobil de culoare galbenă — Suctă păsărească ; 12) Verbește la radio — Depozit de... fin

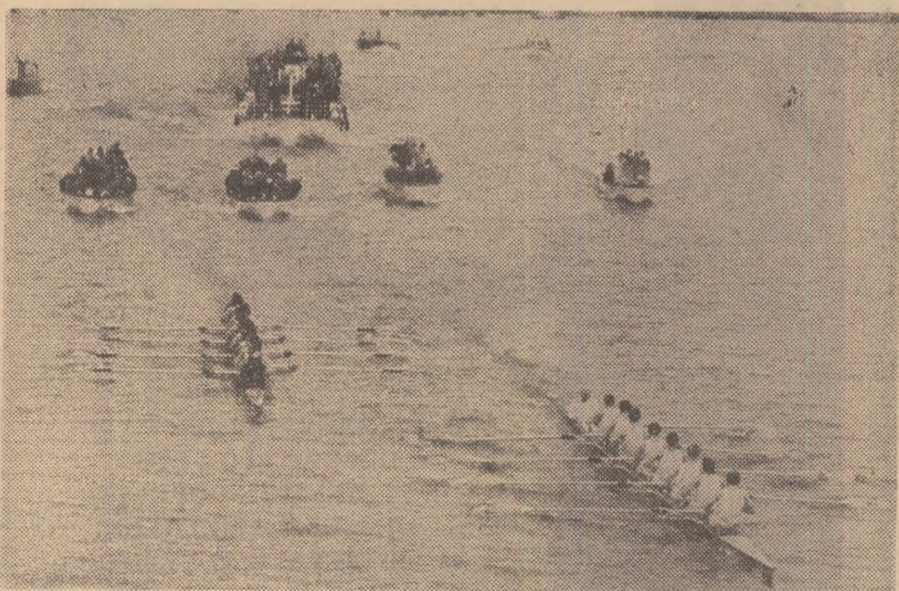
VERTICAL : 1) A fost cîndva ajutor de chelner — La vîrstă întrebărilor ; 2) Cap de coloană ! — Un fel de neam — Căsuțele cu faguri ; 3) Boul venerat de vechii egipteni — Foarte verde dintr-un cîntec (pl.) — Cucereste ! ; 4) Omătul sub sărutul soarelui — Nu-i bine crescută ; 5) Legături făcute la seceriș — Mijlocul de față ! — Fiica Soarelui-răsare ; 6) Rîndul 1 și 2 ! — Mic flaut cu registru acut (pl.) ; 7) Nu încap zăbavă — Seacă la mijloc ; 8) Spate la spate — Un reconfortant ; 9) Pîine ardelenescă — Cursă pentru recruții de odinioară — Corabia de papirus ; 10) Hîrtie pentru... copii — Masiv european — Infinitivul unei anumite gume ; 11) Tot cei de mai înainte — Luat cu forța ; 12) Cutie ! — E vibrantă.

ATENȚIE ! Jocul are o „cheie” Ați găsit-o ?

Sofia BUCURESCU

MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN SPORTIV ● MAGAZIN

Aspect de la tradiționala competiție internațională universitară de canotaj ; meciul dintre Cambridge și Oxford. Au cîștigat cu 4 lungimi studenții de la Cambridge. Din cele 116 întreceri desfășurate pînă în prezent, universitatea Cambridge a obținut 64 de victorii

3 ÎNTREBĂRI — 3 RĂSPUNSURI

DE VORBA CU GH. NEGREA, FOST CAMPION EUROPEAN DE BOX

— După ce ați abandonat activitatea competițională, de ce nu ați devenit arbitru sau oficial ? Nu mai sînteți un pasionat al boxului ?

— Boxul a fost, este și va fi pasiunea mea. După ce am pus mînușile... în cui, am intenționat să devin arbitru sau antrenor. În acest sens am înaintat cererile respective federației noastre. Conducerea federației nu s-a grăbit să mi le rezolve. N-am fost chemat și cînd am insistat să devin arbitru mi s-a spus că voi fi angajat cînd vor începe cursurile. Sînt de atunci cîțiva ani și încă n-am fost anunțat. Regret că nu avem prilejul să urmărim reuniuni amicale interesante. Federația nu se preocupă să organizeze și reuniuni cu capete de afiș. Păcat. Nu-i înțeleg pe cei puși la conducerea acestui popular sport de ce sînt atît de blazați.

— Care au fost cei mai redevabili adversari pe care i-ați întîlnit ?

— Am boxat cu adversari incozi ca de pildă polonezul Pietrzykowski, un

maestru al contrelor, sovieticul Satkov, un fin tehnician și Pozniak (U.R.S.S.) pe care l-am învins la Belgrad, dar care de atunci s-a anunțat un mare campion. În țară clipe grele mi-au furnizat Ghețu Velicu, recunoscut pentru combativitatea și duritatea loviturilor sale, precum și Petre Zaharia, un mare incurcureț, mai ales în lupta de aproape.

— După părerea d-voastră care sînt cei mai buni boxeri pe care-i avem în prezent ?

— Mai întii trebuie să-l remarc pe Ion Monea, care la sfîrșitul carierei deține o formă de vîrf. El este un pugilist prudent, calm, care știe să sesizeze imediat stilul omului din față sa. Ca tehnician îi apreciez pe C. Ciucă și A. Dumitrescu. În mare progres se află „scmimijlocul” V. Silberman, care cu mai mult curaj, poate face o treabă bună. Silberman posedă o respectabilă alonjă, gîndește mult, lovește tare și dacă ar fi mai combativ sînt convins că randamentul ar fi net superior.

Paul OCHIALBI

DOCUMENTAR EXTERN

Cînd este rentabil să aplicăm fitofungicidele ?

În foarte multe țări, la ora actuală, se acordă o atenție tot mai mare înlăturării influenței negative a folosirii unor cantități crescînde de substanțe chimice în protecția plantelor — remarcă, într-un studiu recent publicat, cercetătorul polonez dr. Wojciech M. Pe lingă accentuarea gradului de toxicitate ele pot avea, prin reziduurile pe care le lasă în plantele cultivate, influențe negative asupra animalelor sau a oamenilor care le consumă. Această problemă interesează nu numai pe specialiștii din diferite ramuri ale medicinei și biologiei, ci și pe lucrătorii serviciilor de prognoză și avertizare. Dar, prognoza și avertizarea nu sînt suficiente; trebuie avut în vedere și aspectul economic, care pretinde găsirea celor mai precise momente de aplicare a substanțelor chimice și cantitățile potrivite. Ultimul aspect al problemei — cel privind dozele — a fost rezolvat în parte, de serviciile de prognoză și avertizare. Problema care se pune este însă aceea de a ști, într-un anumit caz concret cînd este semnalată apariția unui dăunător, dacă ea reprezintă sau nu un pericol real și, ca atare, este sau nu necesară aplicarea substanțelor chimice. De aceea, este indispensabilă cunoașterea limitei critice a numărului de dăunători. Cunoașterea acestui prag va putea permite evitarea distrugerii totale a dăunătorilor, metodă practică la ora actuală. Cu alte cuvinte, trebuie urmărită atent evoluția dăunătorului respectiv pentru ca aplicarea măsurilor de protecție să se facă numai atunci cînd numărul indivizilor reprezintă pericolul depășirii limitei critice, de care este vorba mai sus. Bineînțeles că, de la aceasta fac excepție formele de carantină, reglementate prin reguli speciale. Ca atare, niciodată nu ne vom propune să distrugem toți dăunătorii, trecerea la combaterea lor avînd în vedere doar reducerea numărului de indivizi sub limita critică.

În urma acumulării unor date și fapte experimentale obținute în mai multe țări (Anglia, Polonia, Cehoslovacia, Austria, Italia etc.), în ultimii ani, Institutul pentru protecția plantelor din Polonia, consideră ca limite critice următoarele date, din care reproducem cele mai importante:

CEREALE

1. Musca griului (Contarinia tritici Kirby) 80 larve sau pupe pe o suprafață de 100 cm², la o adîncime a solului de 25 cm.
2. Nematodul ovăzului și orzului (Heterodera avenae Wollenweber) — 500 de ouă sau larve la 500 cm².

CARTOF

3. Nematodul cartofului (Heterodera rostochiensis Wollenweber) — 5 000 de ouă sau larve la 500 cm².
4. Păduchele de frunză al piersicului (Myzodes persicae Sulz), — 10—20 păduchi pe 100 frunze.
5. Păduchele (Aphis spec.) — 500 de păduchi pe 100 frunze.
6. Gîndacul de Colorado — 100 de gîndaci la 1 ha sau 0,1 larve la un cuib.
7. Buha (Agrotis spec.) — 5 000 de larve la ha.

SFECLA

8. Musca sfeclei (Pegomya hyoscyami) — în faza a 2-a, la o pereche de frunze (sau plantule) 6—8 ouă, sau o larvă pe plantă.
— în faza a 3-a, o pereche de frunze (sau plantule) 10—14 ouă sau 1 larvă la o plantă;
— în faza a 4-a, 18—22 ouă sau o larvă pe plantă;
— în fazele următoare cînd planta are:
— 2 frunze dezvoltate, peste 8 ouă pe plantă;
— 4 frunze dezvoltate, peste 11 ouă pe plantă;

— 6 frunze dezvoltate, peste 20 ouă pe plantă.

9. Păduchele de frunză al piersicului — 0,5—2 păduchi la o plantă, în primul stadiu de dezvoltare a plantei.

10. Păduchele sfeclei (Aphis fabae spec.) — la un atac puternic de viruși ai plantei, în proporție de 10 la sută, 10 păduchi la o plantă.

11. Aphide (Aphidina), prezente pe sfecleă nu ca dăunători direcți — 25 la sută din plante, cu 25 de păduchi pe plantă, sau cînd 5 la sută din plante sînt atacate, la 2—3 săptămîni după creșterea în masă a omizilor.

12. Gărgărița sfeclei (Bothynoderes punctiventris, Germ.) — 1 gîndac născut după iernare la 1 m² de suprafață a solului, la adîncimea de 30—40 cm.

13. Buha (Agrotis spec.) — 100 000 de larve la 0,40 ha.

ALTE CULTURI

14. Musca verzei (Dasynceus brassicae Winn) — 40 larve pe o suprafață de 100 cm², la 20 cm. adîncime în sol.

15. Musca florii de lucernă (Contarinia medicaginis Kieff.) — 200 larve pe o suprafață de 1 m², la o adîncime de 25 cm.

Cu siguranță că normele enumerate mai sus, ca fiind critice, pot să difere de la țară la țară și chiar în aceeași țară, în diverse condiții locale. De aceea, ele pot fi luate în considerare cu titlu de orientare.

De o mare importanță sînt pregătirea și practica specialiștilor care urmăresc aceste probleme și asigurarea unui număr corespunzător de lucrători capabili să urmărească evoluția răspîndirii dăunătorilor și să sesizeze limitele critice. Trebuie avut, de asemenea, în vedere faptul că urmărirea acestei limite critice se va face diferențiat la culturile intensive față de cele extensive. Întrucît la primele prețul de cost este mai ridicat, deci și pierderile cauzate de dăunători pot fi mai mari, limitele critice sînt mai joase, ca în cazul culturilor extensive. O anumită delimitare trebuie făcută și în funcție de starea recoltei; cînd din cauza condițiilor climatice aceasta poate fi compromisă, limita critică este foarte scăzută, apropiată de zero și ca atare combaterea dăunătorilor trebuie începută, chiar cînd numărul lor este mult mai mic decît în exemplele arătate mai sus — conchide dr. Wojciech M.

ORIZONTURI

O NOUA MASINA DESTINATA HORTICULTURII

În Canada a fost introdusă în producția de serie o mașină de semănat care distribuie și îngrășămintele, în cantități fixate și la distanța stabilită dinainte, pe rînd. Dispozitivele de semănat și împrăștiat îngrășămintele sînt tractate de un tractor de 24 CP, a cărui viteză de deplasare este variabilă și poate ajunge pînă la 23 km/h. Comenzile sînt efectuate prin transmisii hidrostatice. Mașina de semănat lucrează pe 3 rînduri, încorporînd semînțele la adîncimi între 1,35 și 7 cm. Îngrășămintele pot fi plasate la o adîncime de 20 cm. Dacă se mai adaugă și un compresor, instalația poate fi întrebuințată și la stropiri cu insecticide, erbicide sau la aplicarea îngrășămintelor lichide.

CEL MAI RĂSPINDIT CULTIVATOR

Cercetări efectuate în mai multe țări au arătat că cel mai răspîndit tip de cultivator rotativ folosit are rotorul orizontal, rotația efectuîndu-se în direcția de lucru. Rotația rotorului este cuprinsă între 120—240 rotații pe minut. Acest cultivator poate fi folosit la lucrări de dezmușturat, de distrugere a buruienilor, la destelenirea paștilor etc. Lungimea porțiunilor de sol mobilizate de un cuțit în timpul lucrului este de 2,5—7,5 cm, iar productivitatea cultivatorului de 0,2—0,7 ha/oră.

CIUPERCARIA LA... PACHET

Se pare că cultivarea ciupercilor nu va mai constitui în viitor o problemă. Amatorii le vor putea cultiva în voie chiar în pivnița casei, dar într-o... pungă de plastic. Această perspectivă este deschisă de cercetările Institutului pentru cultura plantelor Max-Planck din R. F. a Germaniei. Institutul furnizează amatorilor pungi de plastic care conțin — pe lângă sol fertilizant, spori de ciuperci. După ce este depusă în pivniță, la un loc mai calduros, punga este deschisă și de-acum... recolta. Totul se desfășoară de la sine. Prima porție de ciuperci poate fi consumată după 16 zile, nu după 3 săptămîni ca în cazul celor cultivate în lădițe de lemn, pe polițe de metal, a căror întreținere este și mai pretențioasă. Așadar, simplu, ieftin și... elegant!

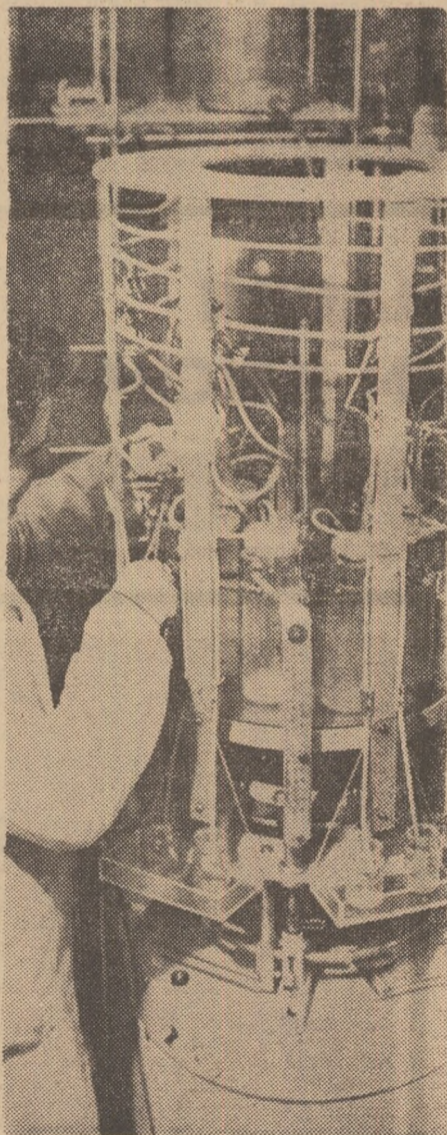
RACORD CU ROST GONFLABIL

Pentru a îmbina cap la cap două tuburi de orice natură, cu diametrul exterior cuprins între 40 și 300 mm se poate folosi actualmente un racord montabil într-un timp scurt, de către persoane necalificate. Cele două capete ale tuburilor se introduc în racord, în așa fel încît fețele lor să se sprijine pe talonul rostului. Cu ajutorul unei pompe se injectează apoi, printr-o valvă, un lichid viscos inert, care umplă spațiul înclăr existent în interiorul rostului. Acesta din urmă se deformează presînd, pe de o parte, conducta, iar pe de altă parte, mansonul racordului și asigurînd astfel etanșitatea. Acest racord, denumit „Straub”, absoarbe vibrațiile și permite o deformare în exploatare, de cea. 4° față de axa conductei. El permite, de asemenea, asamblarea cu toleranțe importante la diametrele exterioare. Întrebuințarea sa este posibilă chiar în cazul unor fețe piezice sau știrbite.

TRACTORUL NORD-WERK 150

Recent a fost construit în Suedia un tractor pentru transportarea bustenilor din pădure. El este dotat cu un manipulator, care are deschiderea brațului de 6,6 m, poate ridica maximum 6 t. și se folosește la încărcarea bustenilor fie separați, fie legați în pachete. Un asemenea tractor, cu greutatea proprie de 14,2 t, poate transporta pe drumuri forestiere încărcături în greutate de 15—20 t. Cauciucurile late, cu o mare suprafață de aderență la sol, asigură tractorului condiții bune de deplasare. Toate cele șase roți ale tractorului sînt motoare și au suspensie independentă.

Tractorul este dotat cu un motor Diesel de 167 CP (S.A.E.) Sistemul de transmisie are 4 viteze pentru mersul înainte și 4 pentru mersul înapoi. Schimbarea hidraulică a vitezelor se face ușor și fără pierderi importante de viteză. Cabina șoferului are o vizibilitate bună și este prevăzută cu izolație fonică. În timpul iernii, cabina se încălzește cu ajutorul unei instalații speciale.

Agricultura R. S. Cehoslovace dispune de o largă rețea de laboratoare, în care se efectuează analize privind eficiența îngrășămintelor minerale

SEMINTE DE CALITATE PENTRU AGRICULTURA LUMII

În agricultura contemporană, cu tendințele ei de modernizare mai mult sau mai puțin accentuate, problema semințelor a început să se pună într-un chip nou. Pînă nu de mult, cultivatorul își păstra, din recoltă, o anumită cantitate pentru sămînță. Astăzi, un număr crescînd de agricultori au început să-și dea seama că pentru a obține recolte mai bune trebuie să folosească semințe mai bune, pe care sînt siliți să și le procure din afara propriei exploatare. În acest fel, necesarul de semințe selecționate a crescut treptat, ajungînd să determine apariția, în multe țări, a unor adevărate industrii producătoare și distribuitoare de semințe.

Integrîndu-se în această preocupare de importanță crescîndă, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (F.A.O.) a elaborat, de curînd, în cooperare cu Asociația internațională pentru încercarea semințelor, o lucrare intitulată „Controlul producerii și distribuirii semințelor”.

Scopul principal al lucrării este — potrivit declarației unuia dintre autori, agronomul W. P. Feistritzer, specialist al F.A.O. — acela de a determina adoptarea, în întreaga lume, a metodelor standardizate în producerea materialului semincer.

Lucrarea atrage atenția asupra cîtorva cerințe pe care le socotește esențiale și, în primul rînd, asupra necesității intensificării lucrărilor de genetică pentru crearea de soiuri din ce în ce mai bine adaptate mediului. Autorii subliniază, pe de altă parte, însemnătatea constituirii unor stocuri de semințe a căror puritate, sănătate și putere de germinație să fie păstrate cu cea mai mare grijă.

Distribuirea și vînzarea trebuie să se facă folosindu-se containerele sigilate și etichetate. De altfel, manipularea semințelor este considerată de specialiști ca avînd o importanță egală cu însăși producerea lor. De aceea, lucrarea amintită sugerează elaborarea, în toate țările, a unei legislații adecvate, care să garanteze agricultorilor și, implicit, agriculturii în ansamblu ei, calitatea multiplă a semințelor.

Se apreciază, și nu fără temei, că realizarea de semințe selecționate reprezintă una din căile pentru a învinge flagelul foamei, pentru a asigura progresul general al agriculturii mondiale. Valabilitatea și importanța acestei aprecieri rezultă și din următorul exemplu pe care ni-l oferă sursele statistice ale F.A.O.

Într-o țară ca Argentina, în care se cultivă cu grîu aproape 6 milioane de hectare, e nevoie în total de 690 000 de tone de sămînță. Dar, actualmente, din recolta anuală, abia 64 000 de tone de grîu intrunesc calitățile semințelor superioare, permițînd însămînțarea a cel mult 10% din suprafață. Din aceste cifre — conchid specialiștii F.A.O. — rezultă amploarea problemei mai ales dacă faptele sînt proiectate la scară regională sau chiar mondială.

Oricum, faptul că problema este pusă și că rezolvarea ei reprezintă o preocupare nu de ultim plan, naște o nouă speranță în rezolvarea ei.

A. COSTA

AGRICULTURA PE GLOB

12,5 milioane de oameni, trăind pe o suprafață de 33 000 km pătrați, ceea ce înseamnă o densitate de 375 locuitori la kilometrul pătrat. Iată temeiul pentru care, în Olanda, utilizarea intensivă a terenului constituie o problemă dintre cele mai importante. Este motivul principal pentru care agricultorul olandez a îmbunătățit horticultura.

Sînt multe căile prin care horticultura olandeză s-a făcut cunoscută pe plan mondial. De ele îți dai seama parcurgînd nesfîrșitele sere de legume de la Naaldwijk, cele cu flori de la Aalsmeer, livzile de pomi de la Boskoop și, în sfîrșit, polderile — cîmpiile nesfîrșite smulse apelor mării prin lucrări de hidro-ameliorații — unde horticultura a prins rădăcini puternice.

Pentru agricultura Olandei știința înseamnă, în primul rînd Wageningen — un oraș situat în răsăritul țării, nu departe de frontiera cu R. F. a Germaniei. Aci sînt grupate principalele institute de cercetări și, bineînțeles, Universitatea agronomică. Este interesant de remarcat că în acest complex științific, cîteva institute se ocupă exclusiv de creșterea în domeniul horticulturii: Institutul pentru ameliorarea plantelor horticole: Institutul de cercetări pentru prelucrarea și păstrarea produselor horticole și Institutul de tehnică horticolă. De asemenea, pentru fiecare sector al horticulturii există pe plan național cîte o stațiune experimentală: pomicultură la Boskoop, floricultură la Aalsmeer, cultura ciupercilor la Horst, cultura legumelor în cîmp la Alkmaar și în seră la Naaldwijk.

Între unitățile de învățămînt, cercetare și cele care se ocupă cu popularizarea științei agricole există o legătură strînsă.

Dintre așezămintele științifice enumerate mai sus, am avut prilejul de a vizita două. În primul rînd, Institutul pentru ameliorarea plantelor horticole. El este adăpostit într-o clădi-

re nu prea mare, cu două etaje și este dotat cu laboratoare, cîmpuri de experiență și de încercări. Activitatea Institutului se desfășoară sub conducerea unui consiliu și este îndrumat de Ministerul Agriculturii. Institutul se ocupă de încercarea soiurilor olandeze și străine de legume, flori pomi și arbuști fructiferi. Însă cea mai mare parte a activității este consacrată ameliorării propriu-zise a plantelor horticole. Pe lângă obținerea, în cadrul institutului, a soiurilor ameliorate, se distribuie altor amelioratori material cu ajutorul cărora

în țară cit și peste hotare. De altfel, obținerea unor soiuri noi este considerată ca o problemă de mare însemnătate economică, iar statul protejează dreptul de a obține soiuri noi. Pînă în prezent au fost create multe soiuri noi de legume și flori pe care le poți vedea la Naaldwijk sau Aalsmeer unde sînt aduse pentru valorificare.

Este suficient să treci șoseaua și ai ajuns la Institutul pentru tehnică horticolă. Într-o hală mare sînt expuse absolut toate utilajele care se folosesc în horticultura olandeză. Această expoziție este vizi-

ventilația, instalațiile de climatizare, construcția propriu-zisă și automatizarea. Bineînțeles, mare parte din cercetări au ca scop îmbunătățirea mașinilor folosite în horticultură: utilaje pentru pregătirea solului, mașini de semănat și plantat, stropitori, instalații de irigare prin aspersiune, pentru combaterea brumelor și altele.

De cercetările care se fac în cadrul acestui institut beneficiază atît cultivatorii, cît și industria. Cei dinți primesc indicații tehnice cu privire la utilizarea mașinilor și organizarea științifică a muncii în horticultură. În ce privește industria, institutul, printr-o secție de specialitate, apreciază calitatea și valoarea pentru horticultură a diferitelor utilaje. Aci, la Wageningen, au fost omologate, în urma unui serios examen, tipurile moderne de sere și instalațiile de încălzire care au fost montate, în ultimul timp, și în țara noastră. Ele se remarcă prin faptul că scheletul construcției ocupă un loc redus, ceea ce face cu puțință o bună iluminare a plantelor.

Mecanizarea totală a devenit unul din cei mai importanți factori pentru progresul horticulturii olandeze. Este adevărat că această necesitate investiții mari pe care micul producător nu le poate face. De aceea, el este înghițit, încetul cu încetul de marea proprietate, trăsătură de bază a agriculturii capitaliste.

Am prezentat două elemente de bază în horticultura olandeză — crearea de soiuri noi mai productive, cu însușiri calitative superioare și dezvoltarea mecanizării — cei principale care au permis ca acest sector să devină competitiv în ansamblul celorlalte ramuri ale economiei țării. De altfel, acest lucru este demonstrat și de faptul că 30 la sută din exportul de produse agricole al Olandei este furnizat de horticultură. Este, fără îndoială, un succes.

Ion HERTEG

HORTICULTURA OLANDEZĂ — COMPETITIVĂ

ci pot obține noi soiuri de legume și flori.

Un loc important în activitatea institutului îl ocupă cercetările asupra principalelor soiuri de legume în vederea ameliorării lor la care se adaugă studii privind rezistența la boli a tomatelor, biologia florală și rezistența la Botrytis a bulbilor.

Nu pot fi trecute cu vederea cercetările legate de ameliorarea pomilor și arbuștilor fructiferi. Acestea se desfășoară la stațiunea experimentală pomicolă de la Boskoop. În ce privește plantele decorative, cercetările sînt extinse în cadrul stațiunii experimentale pentru cultura florilor de la Aalsmeer. Cercetătorii olandezi se mîndresc, pe dreptate, cu noile soiuri de legume și flori pe care le-au obținut. Mai ales soiurile de legume obținute ca urmare a aplicării heterozisului sînt apreciate atît

de numeroși specialiști și practicieni care se întrec să dea o idee de ultimă cucerire în domeniul tehnicii. Institutul este condus de reprezentanți ai horticulturii, comerțului și industriei, activitatea lui fiind sub supravegherea Ministerului Agriculturii. După ce îți prezintă toate utilajele aflate în expoziție, cercetătorul — șeful unui laborator — te invită în biroul său. Un fel de a spune birou pentru că masa lui de lucru este despărțită de două dulapuri de hala expoziției. Trebuie remarcat că în institutele de cercetări, în stațiunile experimentale din Olanda cercetătorii n-au cabinete, locurile de muncă fiind laboratoarele.

Principalele cercetări ale institutului sînt îndreptate în direcția serelor și altor construcții necesare horticulturii, urmărindu-se în mod deosebit încălzirea,

tone destinate exportului. La ora actuală, ferma-cooperativă posedă o întreprindere proprie de prelucrare a legumelor și fructelor, dotată cu un depozit frigorific precum și o fabrică pentru prepararea sucului de fructe.

Veniturile medii obținute de un cooperativ se cifrează la 1 300 leva pe an, echivalentul unui salariu mediu al unui muncitor din industrie.

Sînt doar cîteva din imaginile pe care le oferă azi Kricim, imagini care sugerează, fără îndoială, drumul celor două decenii de dezvoltare.

IMAGINI DIN KRICIM

R. P. BULGARIA

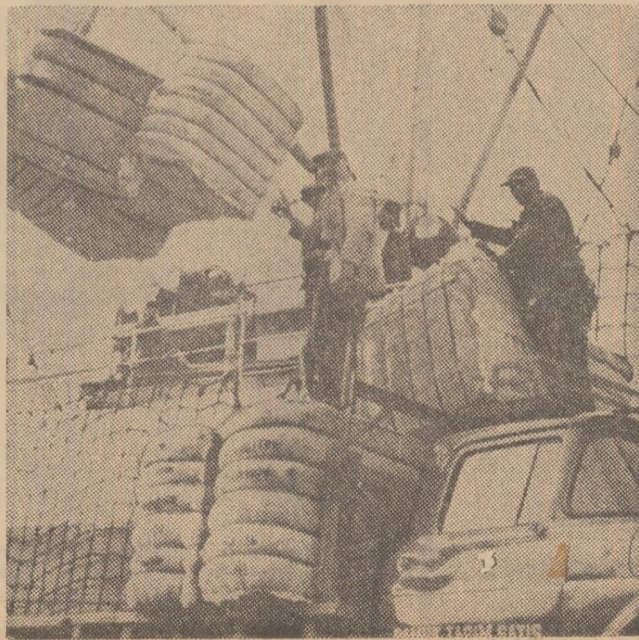
Kricim. Un sat ca multe altele din Republica Populară Bulgaria, căruia pădurile munților Rodopi și apele repezi ale riului Vrața îi creează un pitoresc cadru natural. Ceea ce au realizat țărani de aici cu sprijinul statului lor socialist, rezultatele muncii lor, rezultatele care se adaugă an de an, unui frumos bilanț sînt un exemplu care poate fi lesne multiplicat.

Imaginea prosperă a cooperativei și a satului Kricim de azi este și o mărturie grăitoare a drumului parcurs în dezvoltarea agriculturii R. P. Bulgaria. Cooperativa, specializată în pomicultură și legume, posedă 3 300 ha, din care 1 500 ha cu livezi, unde predomină merii, 800 ha cu grădini de zarzavaturi și 360 ha cu vii.

Datorită muncii țărănilor și rezultatele sînt bune. La ora actuală, întreaga suprafață arabilă este irigată. Mecanizarea și chimizarea au „meritele” lor în producțiile obținute aici. Echipa condusă de harnicul vicepreședinte Zdrovka Kovaceva a recoltat în unii ani pînă la 97,5 tone de fructe la ha.

Aviația agricolă, reprezentată de un elicopter, deține la Kricim, în locul neînsemnatului stropitor portativ, imaginea tehnicii moderne cu care se asigură protecția plantelor. Cele 205 tractoare de modele diferite, un număr însemnat de autocamioane sugerează, în parte numai, „zestrea” tehnică a unității. Prezența modernizării s-a făcut simțită și prin rezultatele economice

obținute: valoarea producției s-a cifrat anul trecut la 16 milioane leva. Producțiile realizate explică aceste venituri: peste 27 milioane kg de fructe de calitate superioară, din care 14 000

Veche indeletnicire, devenită de mult tradițională, cultura burcaciului oferă Turciei un important produs de export.

CARNET ECONOMIC

PERSPECTIVE PROMITĂTOARE PENTRU AGRICULTURA INDIEI

Rezultatele pozitive obținute în ultimii ani de agricultura Indiei au fost relevate în mai multe rînduri, inclusiv în coloanele revistei noastre. Ele au o însemnătate care depășește pe cea a unei recolte mari oarecare. India, o țară mare, cu populație numeroasă, a fost adesea lovită de flagelul foamii, căreia îi cădeau victime mulți, prea mulți oameni. Primele recolte bune care au făcut ca necesarul de cereale să poată fi acoperit în măsură din ce în ce mai mare din producție autohtonă au dovedit, totodată, în chip extrem de convingător că foamea poate fi înfrîntă, că omniaemia nu este condamnată, în măsura propriei înmulțiri, la imposibilitatea de a se hrăni. A fost suficient ca anumite măsuri elementare de ordin tehnic să fie aplicate, pentru ea situația să se îmbunătățească.

Fără îndoială, ceea ce s-a realizat nu este suficient, dar încurajarea pe care agricultura indiană a găsit-o în începutul bun care l-a făcut să îi dă țarie să continue și să tindă chiar mai sus. Astfel, planul anual 1969/1970 prevede o producție de cereale alimentare de 101 milioane de tone (94 milioane de tone anul trecut). Pentru plantele oleaginoase se prevede o creștere de la 6,9 la 8,5 milioane de tone, iar pentru trestia de zahăr, o recoltă de 12,5 milioane de tone, cu o jumătate de milion de tone mai mult decît în anul trecut.

Experții apreciază că pentru actualele perspective care se deschid în fața agriculturii indiene, tot atît de importantă ca și obținerea unor rezultate progresive este introducerea treptată a unei game tot mai largi de măsuri și metode avansate, care garantează înaintarea pe drumul modernizării.

O „FAZĂ INSTABILĂ” ÎN EXPORTURILE DE OREZ

Ultimul „Raport al orezului”, document întocmit în fiecare an de F.A.O., consideră că în comerțul mondial cu acest produs intervine o „fază instabilă”, determinată de o creștere a producției, în unele țări și de reducerea concomitentă a importurilor în altele. Un loc important, în această conjunctură, îl ocupă Japonia care a renunțat, cel puțin pentru o perioadă, la importul de orez, obținînd, în același timp, o recoltă proprie foarte ridicată.

Alte țări au luat măsuri speciale de încurajare a exporturilor prin subvenții de la buget, ceea ce a avut darul să intensifice concurența pe piața mondială.

Și de astă dată, consecințele negative ale situației sînt suportate, în primul rînd, de țările în curs de dezvoltare. Într-adevăr, cota acestor țări din totalul exporturilor mondiale de orez a scăzut de la 64 la sută — media anilor 1964—1966 — la 46 la sută în 1968. În același timp, cota țărilor dezvoltate, exportatoare, a crescut de la 23 la sută la 36 la sută. Astfel, Statele Unite își mențin poziția de principal exportator, urmate de R. P. Chineză.

În ce privește producția, au fost realizate cifre record în India, Ceylon, Indonezia, Malaiezia și Pakistan. Uniunea Sovietică a devenit cel mai important producător de orez din Europa, cu o recoltă de un milion de tone, ceea ce reprezintă triplul producției medii pe anii 1961—1964.

PE SCURT

Cultivatorii marocani au obținut o recoltă bună de citrice. Ea este evaluată la 790 000 de tone, ceea ce reprezintă un spor de 7% în raport cu anul precedent.

Vremea excepțional de favorabilă a creat cultivatorilor spanioli de citrice posibilitatea de a obține o recoltă de cca 2,2 milioane de tone. Aceasta reprezintă un spor de 21% față de anul trecut.

În anul agricol trecut, recolta mondială de arachide a atins o cifră apropiată de record: 16,7 milioane de tone, cu 12% mai mult decît în anul precedent. Cea mai mare parte a sporului se datorește producțiilor mari obținute în R.P. Chineză, India și Africa occidentală.

Agricultura R. P. Ungare a realizat în ultimul an agricol, pentru a treia oară consecutiv, o producție ridicată de griu. Aceasta a creat un excedent pentru export, care s-a cifrat, de astă dată, la 600 000 de tone.